

we have to oblige. So much so, you will not be in a position to understand the sincere points that we were trying to drive at and our legal and sensible Points of orders will be drowned; whatever we wanted to say before you will be washed out, and we will be nowhere. When a member raises a Point of Order or presses for division you should kindly bear with us for a minute or two, find out whether there is legality or sense in what we say and then pass your orders. We never disobey the Chair; we always honour your words. The Chair must also have regard and respect for us.

BUDGET ESTIMATES FOR 1968-69—DEMANDS FOR GRANTS

DEMAND NOS. 2, 7, 8, 33, 38, 42 AND 51.

Sri B. RACHAIAH (Minister for Revenue and Forests).—Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 2,77,59,000 including the sums already voted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of ‘Land Revenue.’”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved :

“That a sum not exceeding Rs. 2,77,59,000 including the sums already voted on account be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1969, in respect of ‘Land Revenue.’”

Along with this demand the other demands Nos. 7—Stamps, 8—Registration Fees, 33—Famine Relief, 38—Forest, 42 Payment of compensation to Land Holders etc., on the abolition of Zamindari system and 51—Capital Outlay on Forests are deemed to have been moved and open for discussion.

†**Sri S. R. BOMMAI** (Kundgol).—Mr. Speaker Sir, I rise to oppose the demand made before this House. It has been said by the Ministers and also by some members of the Treasury Bench that modernisation and rationalisation of agriculture and taking agriculture as an industry is essential for the economic development of this country. But if we look to the attitude of the Government in implementing the Land Reforms, it will be realised whether the Government is really interested in working the socialistic pattern of Government or not. So far as the Bombay Land Reforms Act, 1939, is concerned it was time and again amended and ultimately in the year 1953, Bombay Tenancy and Agricultural Lands Act, was passed and it was declared in the Act that on 1-8-1956 the tiller of the land would be the owner of the land. The Minister

(SRI S. R. BOMMAI)

concerned who spoke in the Bombay Assembly, during that time, assured the agriculturists that on 1-8-1956 there will be no tenant and the tenant will be the owner. The same thing was prevailing in Hyderabad Karnatak. After the Re-organisation on 1-11-1956, this Government in order to take progressive measures and in order to enact a uniform legislation, passed Land Reforms Act in 1961. This Government took 4 years to bring the law into force and it was on 2-10-1965 they decided to constitute Tribunals to decide cases arising out of enforcement of this law. In the year 1967, these Tribunals were constituted by this Government and then the cases were begun for hearing. This House passed an amendment during last session and gave certain rights to Bombay tenants but this amendment has not been made a law because of some lacuna on the part of the Government. All the Tribunals have been issued stay orders by the High Court. The amendment by this House has not been assented to by the President and it has not been given the force of law. Because of this lapse on the part of the Government all the Land Tribunals in the 4 Districts have stopped working. For the last two months, the Government is paying salaries to the Judicial Officers and the staff unnecessarily and the litigant public will come and go after paying fees to their Lawyers. Their cases will be adjourned because there is stay order. If this is the way in which the Land Reforms Act is implemented, I do not know when the tiller is going to be the owner of the land. Rationalisation and modernisation of agriculture will never be materialised. Unless the tenant is made the owner of the soil, he will not take interest in the improvement of the land. He will not use the improved seeds and Varieties of fertilizers to grow more because he is not the owner. He will always have a fear that he is going to lose that piece of land.

3-00 P.M.

There are a number of complicated provisions in the Act. Sir, I may mention here to this House that formerly in Japan there was the landlord system. But within a period of 2 years every tenant was made the owner of the land. The tiller of the land was made the owner of land in a country like Japan. But, is this the way in which the Government of Mysore going to improve the conditions in our State? The implementation of the law in our State is very slow. If this is the way of implementation of the law, it will really take centuries for the people of the State to become the owners of the land. So far as the land revenue is concerned Sir, it was promised in this House by the Government that the land revenue system will be abolished. But during this session, we hear that the Government has revised its opinion and the land revenue is to continue. The agriculturist is not at all hesitant to pay the reasonable tax or the levy to the Government. In spite of the fact that most of the agriculturists are willing to pay the land

revenue, the Government is not interested in improving the system of collection of tax. The way in which it is collected and the way in which it is assessed, and the frequent increase and decrease in the levy, is a matter for consideration. Here, I may mention in regard to land survey which directly affects the land on the settlement question also. So far as the Bombay area is concerned, there is the ryotwari system. Each individual owner is mentioned as the purchaser of land and lands belonging to him are duly registered and recorded. In the Bombay area, the survey settlement was conducted in the year 1880-81. Subsequently land survey was conducted in 1911-1914. In those days every piece of land was correctly measured, every name of the owner or the purchaser or the tenant was correctly entered. Everything was correctly done. Recently in the year 1959-60 i.e., after the re-organisation of the States, survey has been made. It is very horrible to hear the way in which the land survey settlement has taken place, particularly in Bombay area. The land survey is conducted in a very hasty manner. Against the name of person who owns 8 acres of land, 80 acres has been mentioned. The assessment which ought to have been mentioned as 115 is mentioned as 15 rupees. The survey number which consist of 10 acres has been entered as 5 acres. Because of these improper and illegal settlements, a number of persons are quarreling in the villages in Dharwar district. In almost 18 talukas there have been complaints made to the Survey Officer, to re-survey their lands. All these mistakes are due to the fact that a number of Government employees, who just after passing S.S.L.C. examinations join this survey work, they are untrained, they have no experience, they do not possess the knowledge of keeping accounts, understanding details of land survey etc. The whole survey work, on which the Government has spent nearly about 50 lakhs of rupees has gone mere waste. There is no proper recording and registration facilities. There are number of complaints in this regard. Therefore, I urge upon the Government to look into these matters and re-survey the lands and set right the things. If this is the way in which settlement and survey of lands is going on, how can we say that the assessment made by the Government is correct? I may mention here that the assessment, at present, is not made according to the actual facts and figures. But they get the figures from the Public Works Department or from other departments. Due to this they fail to keep a correct and clear record. There are incorrect entries, incorrect statements in the records. In Kalghatgi taluk there are about 1,200 appeals preferred by the agriculturists in regard to irrigation assessment. If this is the case of one taluk, then how many cases might be there, in the whole of the State? Is this the way the Government is surveying the lands, and making the agriculturists to run to courts? If this is the way that our Government is going to assess and trouble the agriculturists, as I have already said, the spending of about Rs. 50 lakhs is merely a waste. If the Government machinery is allowed to function like this and create problems, it would be as well, misleading the public. Therefore, I submit Sir, that in these circumstances, this Government has no place to continue in administration.

(SRI S. R. BOMMAI)

Another factor about land revenue and recovery of revenue and keeping of records is the mismanagement prevailing in Kalghatgi taluk. This system is a curse on the agriculturist. Most of the Shambhognes who are more powerful than the Tahsildars they come and stay in Hotels, instead of residing in the villages. The villager has to go in search of the Talathi and he has to even pay about 50 rupees to get the records he needs. In spite of a number of complaints made by the villagers, by the representatives of the people, no action has been taken and nothing has been done to regulate the work. The agriculturist is always in great need of having a record of rights, because he will have to apply for loans. Therefore, I suggest that there should be a system to provide the agriculturists a record of rights every year without being applied, with all the current entries. This should be done immediately.

Then Sir, about the Stamp legislation there is a mess, so far as the availability of stamp papers is concerned. No stamp papers are available for the past one year for registration of documents in my area. There is black market prevailing even in the sales of these stamp papers. We have to go in search of the Stamp Vendors. It is all right that Government have issued an ordinance to make use of mere revenue or registration stamps on ordinary papers for the purpose of registration of documents etc. This will not devalue the property or proprietary rights, no doubt. But everybody likes to preserve these documents, for a pretty long time. They prefer a good stamped paper, meant for the purpose, instead of going for the alternatives. Even we find it very difficult to get copies of the registered documents, whenever needed. I do not know, when we are prepared to pay for the stamp paper, its due value, what is the difficulty for the Government to have these stamp papers in sufficiency, and see that they are made available at any time and at every place? What is the difficulty for the Government, if a common man wants to have his property registered in a stamped paper, to make available these stamp papers? Even if this much cannot be done, then what is it that the Government is going to do at all?

Sir, about corruption in the Registration offices, I need not say much. Particularly in Bombay-Karnatak area and Hubli, to register a document, it was being done there within a month or 15 days previously. But to-day if a document is to be registered and to get back the said documents by the party it takes nearly three years. The reason given by the office for this delay is that original facts were not available, they were not able to copy the documents, because of the inadequacy of staff. The existing arrangements in the Hubli Sub-Registrar's office are not satisfactory. There we are not able to get documents for three years. They plead that the registered document is not written in the books. To write in the books and maintain a record of it, it takes 3 years. The office is under-staffed. Formerly, they had arrangements to supply a photostat copy of the document immediately.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Adequate staff has recently been posted at Hubli Sub-registrar's office.

Sri S. R. BOMMAI.—Only last week I had to get a copy of a registered document for one of my parties. He was not able to get it. Therefore Sir, I ask, why not the Government make arrangements to provide a photostat copies of the documents, as is done in Maharashtra, which would go a long way, in saving the time and trouble to the party? The Government may immediately consider the adoption of the system of providing photostat copies of the documents as is done in the Bombay State.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Adequate staff has been posted for copying those documents and documents are being copied and there is no delay, at present, in supplying copies to parties at Hubli.

Sri S. R. BOMMAI.—Sir, I am giving the latest information to the Hon'ble Deputy Minister. Let him verify it again. Sir, so far as the corruption in the Sub-Registrar's Office is concerned, I would only say, that paying of Mamul to sub-registrar's office staff and officers is more regular than their pay. His monthly payment may be delayed by one day or two. But he is paid regularly before the document is registered. Without payment no document is registered. You can imagine what would be the income of the Sub-Registrar. This practice is prevailing since a long time. I hoped that would be stopped after the advent of independence, but still it has continued. The strange thing is that regular agents are there in the office to collect it. They collect it regularly as if it is a fee prescribed by the Government. They may forget to collect the fees prescribed by the Government. But they never forget to collect the fees due to them. In a number of cases, it has caused harassment to poor people who after great amount of difficulty purchase a site here and there. They have to undergo considerable difficulty in getting their documents registered. It is easy to acquire property. But it is difficult to get the document registered.

Then, Sir, coming to the forest, so far as forest is concerned, it is indiscriminately cut. The Government is in need of money for development work. I know in North Kanara, they auction every type of timber which under the rule should not be sold at all. It should be burnt and destroyed. Such timber is sold. Forest area is diminishing and one-fourth of the forest is not in existence. So far as plantation is concerned, it is not systematically done. There is a lot of smuggling going on. I will give one instance. The Government was pleased to grant free timber to backward classes in Belgaum, Dharwar and Karwar districts. Timber worth Rs. 50 lakhs has been given to these persons. But not a single house was built by such persons. In a number of cases, false documents were created and false thumb impressions have been taken and with the help of the forest officers, this timber was taken in the name of Harijans and sold in open markets. A number of complaints were made to the Government and

(SRI S. R. BOMMAI)

telegrams sent, but no action was taken. The Government should investigate how many people have constructed houses out of this timber. If an enquiry is held, I am sure the top officers including the subordinate officers and some of the T. D. B. presidents and some persons in the political party would have to go to Jail. In Dharwar Districts a number of persons were given timber. In Dharwar Taluk, the T. D. B. Block Development Officer, the Deputy Development Officer and the Forest Officer created false documents and thumb impressions on behalf of people of villages who never applied.

SRI D. M. SIDDIAH (Biligere). I just want to know from my Hon'ble friend whether forest wood is allowed for Harijan friends to build houses. I want to know whether he is referring to wooden materials supplied to Harijan brothers freely or regular timbers.

SRI S. R. BOMMAI.—I am referring to timber given to Harijan brothers. In the name of those Harijans, the Forest Officer sold such timber in the open market. It is to the tune of Rs. 50 lakhs. I request the Government to hold an enquiry and find out whether the persons who have taken free timber have built houses.

Sir, I now make a few remarks about famine relief works. Famine relief works are taken only in places where influential political leaders reside, particularly those belonging to the Congress and in the constituency of the Minister. To quote an instance, last year there was famine in almost all the 7 taluks in Dharwar District. Reports about famine were made by Tahasildar, Assistant Commissioner and Deputy Commissioner; a similar report was made about my constituency. But work was taken only in one Taluk, that is the Taluk of our Municipal Minister. When I asked about it, they said that there was pressure from above and they could not help it. If this is the way that famine relief works were to be taken, I am afraid real benefit will not go to the sufferers. No work was taken up even in the Deputy Ministers Taluk.

About the work that is taken to construct some roads, I have observed that after construction of the road under the famine relief item, nobody takes care of such roads. Neither taluk board nor the Government will take care of the roads, though lakhs of rupees are spent in construction of roads. I only suggest that such works may be taken up by the Government for maintenance as it will be permanently useful to the public.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿ ಸಿರುವ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ, ಮುಖ್ಯವಾದ ರವೆನ್ಯೂ ಬೇಡಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ. ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಬಹಳ ಮಹತ್ವಪೂರಿತವಾದ ನಿರ್ಣಯ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಮಹಾ ಜನಾಪಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನರ ಮುಂದಿಟ್ಟ ರಕ್ತ ವಿಚಾರ

ವೆಂದರೆ, ಉಳುವವನಿಗೆ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆತನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜ ವಾದ ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ, ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ, ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆ ಎಂದರೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 78-80 ಜನರು ಹಳ್ಳಿ ಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು; ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಕಸಬಾಗಿ ಆವಲಂಬಿಸಿದವರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಬಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಸ್ವತಃ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ, ಎಲ್ಲವೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳುವವನೇ ಆದರೆ ಒಡೆಯನಾಗ ಬೇಕು, ಯಾರು ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆದು ತಾವು ತಿನ್ನುವುದಲ್ಲದೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಅಂಥವರಿಗೆ ಭೂಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ; ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಶ್ರೀ ಬೊಮ್ಮೈಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ನಾನು ಅಳುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸೇರಿದರೂ ಕೂಡ ಭರತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಆದಮೇಲೆ, ಬೇರೆ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಪಕ್ಷಗಳು ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ನಮ್ಮ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯವರಾದ ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಈಗಿನ ಪ್ರಧಾನಿಯಾಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಇಂದಿರಾಜಿಯವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವಿಭಜಿತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜತ್ತಿಯವರ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ 61-65ರಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಸು ಧಾರಣೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು, ಅವರು ಅವಿಭಜಿತ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ, ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಸಹ ಕಾರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಅವಿಭಜಿತ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯ ಮುಂದೆ ಒಂದು ವರದಿ ಯನ್ನು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನುಡ್ಯವಿಧಿಂದ ದೇಶದ ಪ್ರಧಾನಿ ಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾ ಪ್ರಧಾನಿ ಮತ್ತು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಿಂದ ಪರಸ್ಪರ ಕರೆತು, ಉಳುವವನೇ ಭೂಮಿಯ ಒಡೆಯನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜತ್ತಿಯವರ ವರದಿ ಬಂದಮೇಲೆ 61-65ರಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಸು ಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸುಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಲ್ಲಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಇನ್ನೂ 4 ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ, ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಭೂಸ್ವಾಮಿತ್ವದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಾರುರತೆಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು. ಮಾನ್ಯ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಬಹಳ ಹಿಂದುಳಿದ ಸಮಾಜದಿಂದ ಬರತಕ್ಕವರು. ಅವರಿಗೆ ಕೂಲಿಗಾರರ, ರೈತರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಹೇಗೆ ಇವೆ ಎಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಂದು ಚ್ಯುತಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಸ್ವತಃ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತ್ವರಿತಗೊಳಿಸಿ, ಯಾರೇ ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡೀಸ್ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ, ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಲಕ್ಷಾಂತರ, ಜನರ ಸುಧಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಖ ಜೀವಿಗಳಾದ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ ಜನರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗದೆ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪನ್ನ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ, ಅಥವಾ ಪೇಷರ್ ವೇಲೆ ಬೇರಿದರೆ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಬೇಕಾದರೆ, ಬೆಳೆಸತಕ್ಕವನು ವಿಶೇಷವು ವಹಿಸಿ, ಮಾಡಿದರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಹಸ್ರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ರೈತನಿಗೂ ಭೂಮಿಗೂ ಒಂದು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿದೆ. ಅವನು ಭಕ್ತಿ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಬೆವರನ್ನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ತಾನು ಎಷ್ಟು ಬೆಳೆಯಬೇಕೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದು ತಾನು ಊಟ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಇತರ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ವೇದಾಂತಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ— ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷನಿಗೇಕಾದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರನಿಗೆ ಮೊದಲು ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು. ಕಾರಣ ಏನೆಂದರೆ, ಅವನು ಆಹಾರವನ್ನು ಇತರರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಲ್ಲದೆ, ಹಕ್ಕಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಪಶು ಪಕ್ಷಾಣಿಗಳಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಬರೇ ತತ್ವವನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರದಿದ್ದರೆ, ಜನ ರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ರೈತನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದಂತಹ, ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥವನು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅತ್ಯಗೌರವಕ್ಕೆ ಚ್ಯುತಿ ಇಲ್ಲದಂತೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೋ ಅದಕ್ಕೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಬಹಳ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀ ರಾಜಯ್ಯನವರು ಎಷ್ಟೇ ಎದರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ)

ಕೊಡರುಗಳಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ತಡೆದು ವಾಯುವೇಗದಲ್ಲಿ ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಬಹುಶಃ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆದರ್ಶವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಹೆಸರನ್ನು ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಸಲ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ನಿರೂಪಣೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತಾಡುವುದಾದರೆ, ನಾವು ಏನು ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ, ಆ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯಂತೆ ಮಾಡಲು ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಆಹಾರದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಅಚಲವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಸಮಾಜವಾದಿ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆಯೋ, ಅದು ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಾದರೆ, ಇದತ್ತು ಒಂದು, ಎರಡು, ಮೂರು ಮಹಾ ಚುನಾವಣೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರೋ ಅದೇ ಜನ ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬಹುಮತವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೂ ಒಂದು ಸಂಶಯವು ಬಂಡಿತವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಡತನ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಕೂಡ ಅನ್ನವಿಲ್ಲದೆ, ಉಪವಾಸವಾಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೋ, ಮತ್ತು ಬಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬದುಕಿರುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ, ಅಂಥ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಜನರು ಇರುವಾಗ, ನನಗಾದರೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವೆಂದು ಹೇಗೆ ಕರೆಯೋಣ? ಮತ್ತು ಹೀಗೆ ನಾವು ಸಮಾಜವಾದದ ಕಡೆಗೆ ನಮಗಿರುವ ಶಕ್ತಿ, ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಲು ನಮ್ಮ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಒಂದು ದೀರೋದಾತ್ತವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಇಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಉಳಿಯಬಹುದು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಅದಳಿತ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಎರೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಮೂಲಭೂತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ ಅಂದು ಸುಖ ರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಬಹಳ ಆಸೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರವೂ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇದನ್ನು ತಂದು ಗೇಣಿದಾರರ ಹಿತವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮಗೌರವ ಇರುವವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

3-30 P.M.

ಎರಡನೆಯದು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬಾರದೆ ಕ್ಷಾಮದಾಸುರಗಳು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದುದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳಾಗಿವೆ ಎಂದು ಸರಕಾರದವರು ಸುಮಾರು 60-70 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕ್ಷಾಮ ನಿವಾರಣೆ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 19 ಡಿವಿಷನ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಜನ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಾವೇನು ಕೆಲವು ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವು ಅವುಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕ್ಷಾಮಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಂತಹ ಜನಗಳ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಹಾಗೂ ಬಡವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದ ನೌಕರರುಗಳಿಗಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಹಣ ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತಾರು ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟು ಸರಕಾರ ಪೆಟ್ಟು ಮಾಡುವಾಗ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿರುವ ರೈತ ಹಾಗೂ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಬುನಾದಿಯಮೇಲೆ ಇರುವ ರೈತಾಪಿ ಜನರ ಅನುಕೂಲಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು-ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಹತ್ತು

ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವಂತಹ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರಿಗೆ ಇದರ ವಿಷಯ ಹಾಗೂ ಇದರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹಾಗೂ ಇದರಿಂದಾಗುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಹಾಗೂ ಜನರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಿಂದರಾದರೂ ನುಮಾರು ಹತ್ತು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದು ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಬಾರದೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯೆಲ್ಲಾ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರಕಾರದವರೇನೋ ಈಗ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ತೆಗೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನುಮಾರು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನುಮಾರು 25 ಸಾವಿರದಿಂದ 27 ಸಾವಿರ ಬಾವಿಗಳಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗಿವೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಮದ್ರಾಸು ಸರಕಾರ ಹಾಗೂ ಅಂಧ್ರ ಸರಕಾರ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮುಂಜಿವೆಯೋ ಅಷ್ಟು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ನಣ್ಯ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನೀರಾವರಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೇಕಡಾ ಏಳರಿಂದ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಕೂಡ ಏರಿಲ್ಲ. ನಮಗಿರುವ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳೇ ಕೆಲವು ಇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕೀಂಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನುಮಾರು 400-500 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ 5ರಿಂದ 27ರವರೆಗೆ ಮೇಲೆ ಬರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಶೇಕಡಾ 45ರಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಸರಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಮದ್ರಾಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ರೀತಿ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯ ದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ನುಮಾರು 50,000 ಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಜನರ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಇಂತಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನೊಟಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಮೂರನೆಯದು, ಕಂದಾಯದ ವಿಷಯ. ಸರಕಾರದವರು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು, ಅದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾದರು ಹಾಗೂ ಬಡಜನರು ಇನ್ನೂ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರು ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತು ಸರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತಹ ಮಾತನ್ನು ಇಂದು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ನೊಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸರಕಾರ ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯಾದರೂ ಮುಂದೆ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಲು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಡ್ಕೆಮಾಸ್ತಿಗೌಡ (ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಪುರ).—ಈಗಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ನಿಡ್ಡಯ್ಯ.—ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ರೀ ಸರ್ವೆ ಸೆಟರ್‌ಮೆಂಟು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿಯವರೆಗೂ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೋಷಗಳು ಬಂದಿವೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನೂರಂಚು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡರಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಮೂರರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೀಸರ್ವೆ ಕೆಲಸಗಳೇ ಆಗದೇ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗೊಂದಲಗಳಿಗೇ ಇದು ಎಡೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ನಿಡ್ಡಪರಪ್ಪ.—ಸರಕಾರ ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೋ ಅದೂ ಹಾಗೇ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದುದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ರೈತನ ದಿಂಡವಾಳ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅವನು ಇದನ್ನು ಕೊಡಲು ತಯಾರಾಗಿದ್ದು, ಮೇಲಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ರೈತರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರಕಾರದವರು ಈಗಿರತಕ್ಕ ರ್ಯಾಂಡ್ ರವೆನ್ಯೂ ಸಿಸ್ಟಂ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೀಗೆಯೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರೈತನಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಹೇಗೆ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರು ಕೇಳಿದರು ? ಚುನಾವಣೆಗೆ ಮೊದಲು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಅವರಿಂದ ಪೋಟುಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿರಿ, ಇಂದೇಕೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತಹ ಗ್ರಾಮಾಪೋಲಿಸು ಪೋಟುಗಳನ್ನು ತಿರುವಿ ಹಾಕಿ ಹೋಗುವಂತಹ ನಾಟಕವನ್ನಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಕಂದಾಯ ತೆಗೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರು ಕೇಳಿದರು ? ಯಾವುದಾದರೂ ನಿಯೋಗ ಬಂದಿತ್ತೇ ? ನುಮ್ಮನೆ ನೀವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಚುನಾವಣಾ ಬಣ್ಣ ಕಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಬಣ್ಣ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ ನವರು ಹಿಂದೆ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ಆಗ ಅವರು ಇದ್ದಾಗ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ನುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಇತ್ತು. ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಪಾದನೆ ನೋಡಿದರೆ ಸುಮಾರು ನೂರು ಕೋಟಿಯವರೆಗೂ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಬರುವ ಸುಮಾರು 4 ಅಥವಾ 5 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬಿಡಬಹುದು ಈ ನೂರು ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದು ದೇಶದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿರುವ, ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೊರತು ಇದನ್ನು ಪೋಟು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ಬಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಸಿದ್ದವೀರಪ್ಪ.—ನಿಮ್ಮ ರೊಟ್ಟಿ ಹಾರಿ ತುತ್ತಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ನಿಮಗೇ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಆಗ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಜನತೆ ನಮಗೆ ಪೋಟು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಇಂದು ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿದೆ. ಇಂದು ಪೋಟನ್ನು ಕೊಡುವಂತಹ ಜನ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನತೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಆ ನಂತರ ಪೋಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೂರು ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವಾಗ ಕೇವಲ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ಕಂದಾಯ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತದೆ. ನುಮಾರು ನೂರರಲ್ಲಿ 80 ಜನ ರೈತರು ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇದನ್ನು ಹಾಗೇ ಇರಲಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಭೂಮಿಗೂ ರೈತನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ, ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಾಂಗಲ್ಯ ಗಂಡ ಕಟ್ಟುವುದು ಎಷ್ಟು ಪವಿತ್ರವೋ ಅಷ್ಟು ಭೂಮಿ ರೈತನಿಗೆ ಪವಿತ್ರವಾದುದು ಎಂದು ಅವನು ಭಾವಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಕಡಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವ ರೈತನೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟು ರಶ್ಮಿತಿ ಪಡೆಯುವುದೇ ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸಂತೋಷ.

ಶ್ರೀ ಎನ್. ಹುಚ್ಚಮಾಸ್ತಿ ಗೌಡ.—ತಾವು ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿಯದೇ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರೈತ ಕಂದಾಯ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದನ್ನು ಖಾತೆಗೆ ಬರೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದೇನಾಗುತ್ತದೆ ? ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವವನ ಹಕ್ಕು ಉಳಿದಂತಾಯಿತ್ತೇ ? ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ರೀಸರ್ವ ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲದ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಸರಕಾರವೇ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕಂದಾಯದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನೀವು ಯಾವ ತತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೋ ಆ ತತ್ವಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿರುವ ಪದ್ಧತಿ ಎಂದರೆ ಅವನವನ ಆದಾಯದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬಹುದು, ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ.—ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನ ಜನರ ಕಷ್ಟ ಏನು ಎಂದರೆ, ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನ ಹಕ್ಕು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ

ಖಾತಗನ್ನೇ ಬರೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದರಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಇರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರು ನುಮಾರು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಇದ್ದುದನ್ನು 200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಅವರಿಗಲ್ಲ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ. ಇನ್ನೊಂದು alternative method ಇದೆ. ಯಾರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಾದುದು. ಕಡಿಮೆ ಬೆಳೆಯುವವನಂತೆ ಕಡಿಮೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯ ದೃಷ್ಟಿ ಕಂಡುಬಂದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಆಗಿಕ್ಕುತ್ತಾರಾ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಭಾರಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲ, ಅನುಭವ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಭೂ ಕಂದಾಯ ಈಗ ಏನು ಇದೆಯೋ ಇದನ್ನು ರೀತವೇ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳು ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಇರುವುದನ್ನು ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುವುದು, ಹತ್ತು ಇದ್ದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುವುದು, ನೂರು ಇದ್ದುದನ್ನು ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡುವ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತೆ ಈ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯ ದ್ವಿಗುಣಪಡಿಸಿ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಭೂ ಕಂದಾಯದಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ 85 ಭಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್, ಎಲೆಕ್ಟ್ ಪಂಚಾಯತಿ ಇವುಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಎಕಲೆಂಪ್ರಿಕರಣಮಾಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕಂಥ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬೋರ್ಡ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಭೂಪಣ ಎಂದು ಸರಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಎರೋಧಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಜಿಲ್ಲಾಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಮಂಡಳಿಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಹೋಗಿ ಖಾಸಗಿ ಜನ ಚುನಾಯಿತರಾದವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಬಂದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವ ಒಂದು ಮನೋವೇ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಈ ಸ್ವಾವೇಶವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾರೇ ಇದ್ದರೂ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ, ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಮನೋವೇ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಎಕಲೆಂಪ್ರಿಕರಣವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸೂಕ್ತವಾದುದು ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಭೂ ಕಂದಾಯದಲ್ಲಿ 85 ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿದರೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರಬಹುದು ಅದನ್ನು ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ವಿವಿಧೀಕರಿಸಬಹುದು. ರೈತನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ರೈತನಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನೋಟಿಸ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಎಕಾನಮಿ ಮಿಷನ್ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಸಬೇಕಾದ ಕಠಿಣಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಸ್ಥಳೀಯ ನೌಕರರನ್ನು ಕಡಿಮೆಮಾಡಿ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಶ್ಚಿತಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬಹುದು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಇರುತ್ತಾರೆ, ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರರು ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್ ಒಂದಿಗೆ ನೇರ ಸಂಬಂಧ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯ ಸೂತ್ರ ನಡೆಸಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮಿಷನರ್ ಹುದ್ದೆ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಳಿತಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಹಶೀಲ್ದಾರ ಮತ್ತು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಇವರಿಗೆ ರೆವಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸ ಕಳವಾಗುತ್ತದೆ. ರೈತ ರೆವಿ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆದಂಥವರು ಇಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಡಬಗ್ಗರಿಂದ ವಸೂಲ್ಯಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು ತಮ್ಮದು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏನಾದರೂ ತಕರಾರುಮಾಡಿದರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈ ಬೆಚ್ಚಿಗೆ ಅವರು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯ)

ಮಾತುತಾರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಬರದಸ್ತಿಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಳ ಅಂತಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಲಂಚ ರುಪುವತ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಲಂಚ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಅನ್ಯಾಯ, ಕೆಲವು ಪೂಜಾ ರಾಯರ್ಸ್ ಅದವರು ಕೆಲವು ಪುಡಾರಿಗಳು ಲಂಚ ಕೊಡಿಸುವವರು ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಲಂಚ ಕೊಡುವವನು ಕೊಡಿಸತಕ್ಕಂಥವನು ಅವರು ಯಾವ ಪಕ್ಷದವನೇ ಇರಲಿ, ಇದನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಈ ಲಂಚದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರುವರ್ಗ ಇದೆ ಲಂಚ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥವನು, ಲಂಚ ಕೊಡಿಸ ತಕ್ಕಂಥವರು, ಹಾಗೂ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥವರು ಈ ಮೂರು ವರ್ಗ ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯ ವಿಚಾರ. ಮೊದಲು ಸರಕಾರ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹದ್ದು ಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ನೋಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹತ್ತೊಳೆಯಲ್ಲಿ ಇಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಕೋರತನ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪುಸ್ತುತಿ ಇದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತನಿಗೆ ಅಗುವ ಕಿರುಕಳ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಇರಾಖೆ. 3 ಕೋಟಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದ್ದುದು ಇಂದು 10 ಕೋಟಿಗೆ ಏರಿತು ಮತ್ತೆ ಒಳ್ಳೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಮರ ಕಡಿದು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಕಂಡುಬಂದರೂ ಇಂದು ಅಪೊರೆಸ್ಲೇಷನ್ ಮಾಡುವುದು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಅಪೊರೆಸ್ಲೇಷನ್ನಿನಿಂದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಉಗ್ರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಗಂಧದ ಮರ ಕಡಿದು ಸಾಗುವ ಮಾಡುವ ಅತ್ಯಲ್ಪದ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಿ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರಣ್ಯ ಇರಾಖೆ ನೆರವಾಗಲಿ ಹಾಗೂ ಅಡಳಿತವನ್ನು ಬಗ್ಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು ಎಂದು ಈ ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ಅರಣ್ಯ ಇರಾಖೆಯನ್ನೂ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯನ್ನೂ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ರಾಜಯ್ಯನವರು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆ, ಕ್ಷಾಮ ಡಾಮರುಗಳ ಶಾಶ್ವತಪರಿಹಾರ ಯೋಜನೆ, ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷೆ ನೀಡಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ನರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆನುಮೋದನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri N. B. SIRDESAI (Khanapur).—Mr. Speaker Sir, I rise to oppose all the Demands in to-day's List of Business with certain observations and suggestions.

As regards Demand No. 2—Land Revenue, the total demand for grant is Rs. 2,77,59,000. And the Heads mentioned under Land Revenue in the Budget Memorandum are: Charges of Administration, Charges on account of Land Revenue Collections, Survey, Settlement and Record Operations, Land Records, Allowances to District and Village Officers, Expenditure connected with Exzamindari Estates and Development Schemes.

As regards Belgaum Division, allowance to Pound Keepers is shown as Rs. 2,600 and construction and repairs to pounds is shown to be Rs. 5,000. And Grants-in-aid to Local Bodies is shown to be Rs. 30,000. Now, according to the Mysore Village Panchayat and Local Boards Act, 1959, all chavadis and cattle pounds are to be transferred to the Panchayats. So, I feel that this expenditure at this stage is not due in view of the fact that Government want to decentralise powers. Under establishment for channels and tanks, the expenditure is shown

as Rs. 19,100. But, from the experience I had in my taluk, out of 265 tanks, all the tanks are being transferred to the P. W. D. and it would have been better if all the tanks had been transferred in the Bangalore and Mysore Division also instead of incurring expenditure because the Revenue Department has no technical staff to maintain these tanks and channels. Before the transfer of these tanks in my taluk, they were not well maintained by the Revenue Department and the area under command was also less. Now, the area has increased under the technical guidance of the P. W. D. Under the same Head, for establishment it is shown as Rs. 1,48,700 and Rs. 97,800 for Belgaum but the work turned out is not commensurate with the expenditure incurred. All the matters are delayed for months and years. Under the charges of land revenue collection the expenditure is shown to be Rs. 63,51,100 and for Belgaum Division Rs. 24,65,100. The work of land revenue collection is going on smoothly no doubt. But, there would have been savings if the work had been entrusted to the Panchayats and there would have been decentralisation of power also.

Under Survey, Settlement and Record Operations the total expenditure is shown to be Rs. 58,88,700 and under the Land Records it is shown as Rs. 64,44,440. I would like to submit here that the Survey staff of the Survey Department is not conducting survey work in time and they are not detecting the encroachment on the river bed, cattle path, road side and nala side. The mutation entries in the Report of Rights of are effected without the knowledge of the land lord or the tenant. The village records are not made available within a short period. Much delay is caused. Village records must be made available to go through for the owner and tenants, for inspection. Land owners and tenants have been put to a heavy loss because of sudden fraudulent change in records without notice.

As regards allowance to district and village officers, under this Head expenditure of Rs. 10,00,000 is shown for training of Village Accountant-cum-Panchayat Secretaries. But in Khanapur taluka no such training is given to Secretaries; village Patels and Set Sanadies are getting bear pittance for full time work. So, after the abolition of their watans and services, their case for re-appointment must be considered.

Revenue waste lands are being granted to the landless cultivators and I must thank the hon. Revenue Minister for this, but unjust penalty is being imposed on the ryots towards the cost of the lands and about Rs. 500 to 700 is being recovered from each cultivator treating them to be like trespassers. For the abolition of Patilki and other inferior service watans, arrears of seale jodee is being recovered from 1963 along with land revenue. This is sheer injustice to the land holders. Prevention of fragmentation and consolidation of holdings must be enforced soon.

(SRI N. B. SIRDESAI)

Land Reforms programme came into force from 1965 and though Land Tribunals have been established, no cases have been disposed of up till now. As regards Stamps and Registration the Demand for Grant is shown to be Rs. 15,01,000 and Rs. 25,33,000 respectively. I have a suggestion to make here. Registration fee for documents executed by Panchayats must be exempted as in the case of Taluk Development Boards and to augment income of all local bodies 5 per cent of duties recovered for Registration should be paid to Taluk Development Boards.

Then, Sir, I am very sorry to submit here that the Sub-Registrars of the Registration Department have become very corrupt. They delay the return of the copies of the registered documents to the parties concerned purposely. They should be warned against causing delay in returning the registered documents.

Then, Sir, with regard to Famine Relief, demand for grant is shown to be Rs. 43,71,000. Though Khanapur and Belgaum taluks have suffered considerably last year and year before last owing to delayed, inadequate and untimely rains and crops failed, no relief works are taken up there in spite of my repeated requests. The Finance Minister has taken pride in submitting to the House that a sum of Rs. 62 lakhs has been sanctioned for famine relief work. I had requested to start forest coup works and other works in the remote western part of my taluk but nothing has been done. As regards forest, the demand for grant is shown as Rs. 6,69,30,000 but the income in 1958 has reached Rs. 1,100 lakhs. Profit making Private agencies and Government agencies are looting the Government forests and the forest officers are conniving in these offences. But they punish the poor cultivators if they cut one forest tree. I do not mean to say that they should adopt this illicit cutting of trees. But forest cultivable lands must be made available to the cultivators as much as possible. Receipt from bamboos by Government agencies is shown to be only Rs. 10,000. It is rather doubtful. It needs verification. Under development schemes for cashewnut 40,400 acres is proposed but in Khanapur taluk though the climatic conditions are favourable for cashewnut, arecanut and coffee plantation, Government is not sanctioning grants for my Taluka.

As regards forest roads and bridges, they are in a bad condition and they need immediate repairs.

4-00 P. M.

I would like to request that the cultivators must be allowed to make use of water sources in the forest area. The survey by the forest staff is lethargic and it must be made active. The owners of malki lands are not allowed to remove the material owned by them and considerable delay is caused. The Government must pay attention to this

problem. The elephants are damaging the crops. Though several complaints have been made both telephonically and by sending telegrams orally and in writing no action has been taken, to scare away the animals or to shoot them down. Without a gun it will be impossible to protect the crops in our area.

The Government servants of the Civil Supplies Department are merged in the Forest Department and their previous services are not being counted for the grant of pension, promotions and increments. It is mere injustice done to them and the Government must attend to this immediately.

Five per cent of the forest revenue should be made available to the local bodies. I really think it is strange that the Forest Department officers of the Government are making this issue more complicated because the issue of various taluks cannot be mixed with this taluk. As in Kanara District taluks are getting benefits of this grant and so also Khanapur Taluk should get.

With these words I thank the Chair and conclude my speech.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ (ತುರುವೇಕೆರೆ).—ನನ್ನೂ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿನ ಸಭೆಯು ಮುಂಚೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಸಭೆಯ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಡಿಮಾಂಡುಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ಅನುಮೋದಿಸುತ್ತಾ ಹಲವಾರು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ತಾಯಿ ಇಲಾಖೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಕಂಡರೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿ. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಾದವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನಾ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಾಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದರೆ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಜವಾಬು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ತಾಲೂಕು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಎಷ್ಟು ಗುಮಾಸ್ತರಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟೇ ಈ ದಿವಸವೂ ಇರುವುದು ಎಂದು. ಹಿಂದೆ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವೋ ಅದರ ನಾಲ್ಕರಷ್ಟು ಇಂದು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ 1937 ರಲ್ಲಿದ್ದಷ್ಟೇ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ಜಾಗೃತ ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೆಲವು ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒರಿಜಿನಿಟಿಂಗ್ ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ, ತಾಲೂಕು ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರು ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳನ್ನು ಅನೇಕವಾಗಿ ನೃಪ್ಪಿಮಾಡಿ ಉಳಿದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದಿರುವುದರಿಂದ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ದೊರೆಯಲು ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ವಹಾವಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಹೋದ ಸಲ ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ವಿಚಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ಕಾಗದ ಪೋಸ್ಟ್ ಅಫೀಸಿನಂತೆ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಹುದ್ದೆಯಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ರೈತರಿಗೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಜಾಗೃತ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಹುದ್ದೆಯನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಆ ಅಫೀಸಿನ ಉಪಯೋಗ ಈಗ ಅಪ್ಪಾಗಿದೆ. ನರಕಾರಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಮೀಷನರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಅಫೀಸು ಇರುವ ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಮೀಷನರಿಗೂ ತಾಸೀಂದಾರರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರಿದ್ದಾರೆ. ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸು ಮತ್ತು ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀಷನರ ಅಫೀಸುಗಳು ಪೋಸ್ಟ್ ಅಫೀಸುಗಳಿದ್ದ ಹಾಗೆ. ಅಕ್ಟಿವಿಷನ್ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಕೆಲಸ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ರಾ್ಯಂಡ್ ಅಕ್ಟಿವಿಷನ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೊಬ್ಬರು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರನ್ನು ಇಟ್ಟರೆ ಸಾಕು. ಈಗಿನ ವಂತೆ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸರುಗಳಿರುವುದು ಸೂಕ್ತವಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸಬ್ ಡಿವಿಜನ್ ಅಫೀಸುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವೆಂದು ಸಲಹೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ)

ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು 1937ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಅಫೀಸು, ಪ್ರಾರಂಭವಾದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗುಮಾಸ್ತರಿಂದರೂ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದ್ದವ ಎರಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲೂ ಒಬ್ಬರೇ ಫಸ್ಟ್ ಡಿವಿಜನ್ ಗುಮಾಸ್ತರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಾಂಬೆ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 2-3 ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವಾಗ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಸಮನಾದ ಸ್ಟಾಫ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಇರಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಸ್ಟೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಒರಿದಿನೇಟ್ ಮಾಡುವ ಕಡೆ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ಎಂದು ಬರೆದರೆ ದೇಶದ ಅದ್ವಂತ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಬಹಳಕಾಲ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಏನಂತಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸರ್ವೇಯರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಮೊದಲು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಸರ್ವೇಯರನ್ನು ತಾಸಿಲ್ದಾರರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು, ಈಗ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ವೆ ಅಫೀಸರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಅವರು ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬ ರೈತನ ಜಮೀನು ಸರ್ವೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇಂಥ ದಿವಸ ಅಳತೆಮಾಡಿಕೊಡುವುದಾಗಿ ತಾರೀಖನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಆದರಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಸರ್ವೆ ಅಫೀಸರ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಮೇಲೆ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಒಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಬಹಳ ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಮುಂದೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸರ್ವೇಯರು ಹಿಂದಿದ್ದಂತೆ ತಾಸಿಲ್ದಾರರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸಮಾಡುವಂತೆ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜಾಗೃತ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಮ್ಯುಜೀಷನ್ ವಿಚಾರ.

Sri G. B. SHANKAR RAO.—Perhaps the hon'ble member does not know that the surveyors are under the administrative control of Tahsildars and for technical supervision they are under the control of A. S. L. R.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ.—ಅದನ್ನು ಯಾವಾಗ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಜೆ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಮಾಡಿ 3-4 ತಿಂಗಳಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ.—ಈಚೆಗೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ತುರುವೇಕೆರೆಗೆ ಅವರು ಬಂದಾಗ ಮನವಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿತ್ತು. ಮ್ಯುಜೀಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳು ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಕೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮ್ಯುಜೀಷನ್ ಅಪೊಟೆಕ್ಟೇಟ್ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು. ರೈತನ ಹಕ್ಕುದಾರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಈ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಜಾಗೃತ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಗದಿದ್ದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ರೈತರು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದಾಗ ಆರ್. ಆರ್. ಕಾಪಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೋ ಖಾತೆಯಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸುಬರ್ಬ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

30 ವರ್ಷದ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಅನೇಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಇವೆ. ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಮ್ಯುಜೀಷನ್ ರಿಕಾರ್ಡ್ಸ್ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವಿಲೇವ್ ಅಫೀಸರ್‌ಗೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಹೆರಡಿಟರಿ ರೈಟ್ಸ್ ಇತ್ತು, ಅದನ್ನು ಈಗ ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರನ್ನೇ ವಿಲೇವ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿರುವುದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಹರನನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಒಂದುಕಡೆ ವಿಲೇವ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಕೆಲಸ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಂಚಾಯ್ತಿ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು ಅಂದರೆ ಅವನು ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಯ ಒಬ್ಬ ನದಸ್ಯರು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಕ್ಕಾ ಕೊಡಿ

ಅಂತ ಕೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಹಣಿ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಎಂಡಾರ್ಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಬಂತು. ಆ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ವಿರೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟುಗಳೂ ಇವ್ವಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಹಾಕಿ ಕೊಡಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದರು, ಅದಕ್ಕೆ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಗೆ ಕೊಡೋದು, ಬರೆಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಹೇಳಿದರು. ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಪಹಣಿ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಬೇಸಿಸ್. ಪಹಣಿಯಿಲ್ಲ ಏನು ಬರೆದಿರುತ್ತಾನೋ—ಬೆಳೆ ಆಗಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ— ಅದೇ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಜಮಾನು ಕೊಡುವಾಗ ಬೆಳೆ ಬರವೇ ಇದ್ದರೆ ದರಬಾಸ್ತು ವಜಾವಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಪಹಣಿಯನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ಬರೆದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿರೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟುಗಳು ರೆಕೃಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡುಕಿವೆಯೇನೋ ಅನ್ನತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನನಗೆ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಧಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರ್‌ನ್ನು ಅಬಾಲಪ್ಷ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅವರು ನಡುಕಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಅಲ್ಪಮತನಕ ಈಗಿರುವವರೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿ ತೆಗೆದು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಬಹಳ ವಿಧವಲ್ಲ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಜೊತೆಗೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿರತಕ್ಕ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರ್‌ಗೆ ತಾವು ಏನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳದಿರೋ, ಅವರಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊವರೆಗೂ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಖಾಯಂ ಆಗಿದ್ದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗದವರು ಇರತಕ್ಕ ರೆಕೃಪತ್ಯಗಳನ್ನು ಕಾಳು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆ ವಿರೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟುಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ 110 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರ್‌ಗೆ ಕ್ಯಾಲಿಫಿಕೇಷನ್ ಇದೆ, ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ, ಅವನನ್ನು ಯಾವ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಫಿರ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಅವನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾನೋ ಆಲ್ವೇ ವಿರೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಷ್ಟವಿದೆ ಅಂತ ಅನ್ನುವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕವನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಇರತಕ್ಕವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕವನನ್ನು ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಅನೂಚಾನವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆಮಾಡಿ ನೋವು ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕವನನ್ನು ಬೇರೆ ಒಂದು ಸರ್ಕ್ಲೆಗೆ ಹಾಕಿ ವಿರೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡು, ನನಗೆ ಫೋಟಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಒಬ್ಬ ವಿರೇಜ್ ಅಫೀಸರು ಕಾಗದ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ನಾನು ನೀಡುಗುಂದ ಅನ್ನುವ ಊರಿನ ಶ್ಯಾನುಭೋಗ, ನನ್ನನ್ನು ಮುನಿಯೂರಿಗೆ ವರ್ಗಮಾಡಿ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ, ಒಂದು ವರ್ಷದ ತನಕ ನನಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ರುಸುಂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಫೋಟಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವ ರೀತಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು? ಇದುವಾಡ್ಯವೇ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನನಗೆ ಸೌಲಭ್ಯ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಒಂದು ಪ್ರತಿಫುಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಕರ್ತವ್ಯ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಹೊರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಾಕದೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಆತನಮೇಲೆ ತಾವು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಅದನ್ನು ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಎಕ್ಸೈಜ್ ಬಂತು ಅದೂ ತಹಸೀಲ್ದಾರರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಟ್ರೆಜರಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ರೆವಿ ಬಂತು, ಅದರ ವಸೂಲಿಯನ್ನೂ ಅವರೇ ಮಾಡಬೇಕು, ಸೇರ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿ, ಇನ್‌ಕಂಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಿ ಈ ರೀತಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ತಹಸೀಲ್ದಾರರೇ ಆಗಬೇಕು. ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದು ಕೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ತಹಸೀಲ್ದಾರರೇ ತರ ಕೊಡಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೂಡ ಆತನಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸೌಕರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆ ಅಂತ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಲ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜೀವುಗಳು ಇವೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎನ್. ರಾಮಣ್ಣ)

ಇದೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ, ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಗೊತ್ತು. ಆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಹಸೀಲ್ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವನು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಸೌಕರ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಉತ್ತಮ, ಅದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರ್ಯಾಯೋಚನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನಾದರೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ತುರುವೇಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಮೂರು ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಪ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಾಗಿಲ್ಲ. 1966ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಬೆಳೆ ಹೋಯಿತು, 67ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಳೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆ ಹೋಯಿತು. ಈ ವರ್ಷ ಅರ್ಧ ಫಸಲೂ ಕೂಡ ಸಿಕ್ಕುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಇದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಇದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಕಂದಾಯದ ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡಬೇಕು. 3 ವರ್ಷ ಸತತವಾಗಿ ಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೋದ ವರ್ಷ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕಂದಾಯ ರೆಮಿಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಣ ಬರೆಯದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅಣೆವಾರಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುವುದು ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಪ್ರೀಮಿನೇರಿಯಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಅಣೆ ಬೆಳೆಯಾಗಿದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅದು ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಮೂಲಕ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಜಿಲ್ಲಾ ಸಮಕಾರ ಸಂಘಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು, ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರು ಏನು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಅರ್ಲಾವಧಿ, ಮಧ್ಯಮಾವಧಿ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಆಗುವವರೆಗೂ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಲದ ಸೌಲಭ್ಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾರ್ಚ್, ಏಪ್ರಿಲ್ ಮೇ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಫಸಲು ಇದುವ ಹೊತ್ತಿಗಾದರೂ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ, ಸಹಕಾರಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಫ್ಯಾಮಿನ್, ಸ್ಟೇರ್ಲಿಟಿ ಕಂಡೀಷನ್ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ಹೋದ ಸಾರ್ತಿ ಕೂಡ ಸ್ಕ್ವಾಂಪ್‌ಪೇಷರುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಈಗಲೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಸ್ಕ್ವಾಂಪ್ ಪೇಷರುಗಳು ಸಿಕ್ಕದೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗತಕ್ಕ ಕಾಗದ ನಾಸಿಕೆ ನಿಂದ ಬರಬೇಕು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಅದನ್ನು ತರಿಸಿ ಸ್ಕ್ವಾಂಪ್ ಪೇಷರುಗಳನ್ನು ಬದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಭರವಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಇವುಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಉಂಟಾಗಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟೆಂದು ಊಹಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಕೂಡ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇನ್ನಾದರೂ ಈ ಸ್ಕ್ವಾಂಪನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಸುಮ್‌ವೆಸ್ಟೆಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಬ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರ ಆಫೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನೇ ಹೇಳಿದರೆ ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ ಹಾಡಿದ್ದೇ ಹಾಡೋ... ಎಂದು ಹಂಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದು ಇಷ್ಟೆ-ಇಂಥಾ ದಿವಸ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಆ ಆಫೀಸಿನವರು ಏನೊಂದು ತಾರೀಖನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಆ ತಾರೀಖಿನ ದಿವಸ ಆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಆ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ಪುನಃ ನೀನು ಮತ್ತೊಂದು ತಾರೀಖಿಗೆ ಬಾ ಎಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಲಹರಣೆ ಎಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅತನಿಗೆ ಬರ್ಚೆಷ್ಟು? ಅದುದರಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ ತಾರೀಖಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರದ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಸಾಲದು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿ ಮೈಸೂರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7-8 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೇಕರ ಕ್ಷಾಮವುಂಟಾಗಿದೆ. ಆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಒಂದಾವರ್ತಿ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಗೇ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಳೆ ಬಿದ್ದರೆ ಕೂಡಲೆ ಈ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಳೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೆ ಅದು ಹೇಗೆ ಬೆಳೆಗಳು ಏಕೆಂದು ಕೈಗೆ ಬರುತ್ತವೆ? ಫಸಲು ಜನರ ಕೈಸೇರುವುದು ಯಾವಾಗ? ಮುಂದಿನ ಸಾಲಾಚ್ಚರಿಗೆ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಆ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿನ ಫಸಲು ಜನರ ಕೈಸೇರುವತನಕ ನಿಲ್ಲಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ತುರುವೆಕೆರೆಯ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮಪರಿಹಾರ ನಿಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಟ್ಟ ಕಾಮಗಾರಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹೆಪ್ಪನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕೆರೆಯ ಏರಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ, ಆ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಶಾಶ್ವತವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಆ ಹೆಪ್ಪನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಆಗಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಅವರು 64 ಫ್ಯಾಮಿನ್ ಹೆಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣದಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಾದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಏರಿಗೆ ಹೆಪ್ಪನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸತಕ್ಕ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಕೈಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನೂಚನೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಖಾತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅನೇಕರು ಹಾಲಿ ಕಾಡಿನಂತಹ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬಾರದೆಂದು ಹೇಳತಕ್ಕವರಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಒಬ್ಬ. ನಾವಿನ್ನೂ ಅದಷ್ಟೂ ಕಾಡನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 1,500 ಎಕರೆ ಕಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 800 ಎಕರೆಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಲು ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಷ್ಟೆ: ಹಾಲಿ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲೊಂದಕ್ಕೂ ಜಮೀನ್ ಸಾಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಸ್ ಆಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮನೆ ಕಾಡನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ನಾವು ಸ್ವಾಂಬಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡನ್ನು ಬೇಸಾಯಕ್ಕೆ ಬಿಡಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ನನಗಿಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೊರಬ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಬಾಬುಗಳ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮುಂದಿಸಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳೇನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಅವರು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕೆಂದರೆ ನಾನು ಹೋಗಿ ಸಾರ್ತಿಯೂ ಕೀಗೇ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಹಾಗೇ ಭಾಷಣವಾಗೇ ಉಳಿದವು. ಆ ಕೆಲಸಗಳೂ ಹಾಗೇ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಹೋದವು.

ನಾನು ಈಗ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಜಮೀನು ಹಂಚತಕ್ಕ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಡರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಇವರು ವ್ಯವಸಾಯ ಗೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಡವನಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿನಿಯಮ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅನೇಕ ಸಾರ್ತಿ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವುಗಳಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ಗೊಂಡಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಅನೇಕ ಫ್ಯಾಕ್ಟೋರಿಯಾಂಗಳುಂಟು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಿಗ್ಗೇ ಸಾವಿರಾರು ಸಾರ್ತಿ ಹಿಂದಿನವರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ; ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಗಳು ಹಾಗೇ ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ. ಜಮೀನು ಹಂಚತಕ್ಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಯೇನು ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯ ದಾಗಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಂಜವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗಳೂ ಮತ್ತು ನಿರುಪಯೋಗವಾದ ಗೋಮಾಳದ ಭೂಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನೂ ಅಂದರೆ ನಾನು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ತಗ್ಗಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಸಹಸ್ರಾರು ಎಕರೆಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಕ್ಷೋಪಲಕ್ಷ ಜನರೂ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲೂ ಮೂರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವು ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಇರಬಹುದು. ಆ ದರಖಾಸ್ತು ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ವಜಾ ಅವುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇನ್ನೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಇದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಸಾವಿರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡಿಗಿನಲ್ಲಿವೆ. ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಅನ್ನತಕ್ಕ ನಿರ್ಧಾರಗಳಂತೂ ಹೇಳುವುದು ಕಷ್ಟವುಪ್ಪುದು. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗಲಾದರೂ ದಯವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನ ಬಿಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗರ, ಸೊರಬ ಮತ್ತು ಪಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಬಂಜರಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಫಂಡ್‌ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ವಿಶೇಷವಾಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ನಮಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಬಂದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರಿನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಅವಿಭಾಗ್ಯವಂತರಾಗಿರು ವುದರಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎತಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ದಂಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಇರುವುದ ರಿಂದ ಅದನ್ನು ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಕಾಲ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗು ತ್ತಿದೆ...

Sri A. R. BADARINARAYAN (Shimoga).—What percentage of the landless could be provided with lands by this suggestion which the Hon'ble Member is making?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಲ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಎಷ್ಟಿದೆ, ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನೇನು ಉತ್ತರ ಕೊಡಲಿ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಂದು ನಮೂನೆ ಸಾಗುವಳಿದಾರರೆಂದು ಏನು ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ದರಖಾಸ್ತು ರೂಪುನ್ನು ಮಾಡಿ ಜಮೀನಿಲ್ಲದ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅದ ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಭೂಮಿ ಸಿಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ಈ ರೀತಿ ಈ ದಿವಸ ಆ ವೆಕ್ಸ್ ಬೆಂಗಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ಸರ್ಕಾರ ರಚನೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ತಾವೂ ಸಹಾ ಇಲ್ಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನನ್ನು ಉಳಿತಕ್ಕವನಿಗೆ ಕೊಡಲಲ್ಲ. ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು 20 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿ ಇದೇನು !

4-30 P.M.

ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಜಮೀನುಗಳು ಸಿಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬುದು ಈಗ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಕೂಡಲೇ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತ್ವರಿತವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕು. ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರೈತಾಪಿ ಜನರಿಗೆ ಜಮೀನು ವಿತರಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಅರಣ್ಯಶಾಖೆಯ

ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನುಗಳೂ ಸಹ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ ಇರುವುದನ್ನು ಮೊದಲು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತಿಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಗೌರವ ಇಲ್ಲ. ಸಂಬಳ ನಮ್ಮದು, ಪೇಷರ್ ನಮ್ಮದು, ಕುರ್ಚಿ, ಚೇರರ್ ನಮ್ಮದು ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಅಲ್ಲ ಇಟ್ಟದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಡ ರೈತನಾದವನು ಕಂಬಳ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅವನೊಡನೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದು ಅಂದರೆ ಏನು ? 10 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅರ್ಜಿ ಎತ್ತು, 5 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅರ್ಜಿ ಎತ್ತುಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವನೊಡನೆ ಪೂರ್ತಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಕೂಡಲೇ ಆಡಳಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕನ್ನಡವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕಂಬಳ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಬರುವಂಥ ನಮ್ಮ ಜನರು ಮುಂದೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಅದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ರೈತರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಅರಿವೂ ಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವನ ಅರ್ಜಿಗೆ ಇವರು ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯೇ ಆಗಲಿ, ಬಡ ರೈತನೇ ಆಗಲಿ ಏನಾದರೂ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು 15 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲೇವಾರಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಲೇ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಲೇನ್ಯೂ ಇರಾಖೆಯವರು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸುಗಳಿಗೆ ಬಹುಶಃ ಲೇ ಕಲೆಕ್ಟರ್‌ಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ದುಡ್ಡುಮಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತು. ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು. ಲಂಚ ತಿನ್ನುವ ಹಾವಳಿ ಈಗ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಯಾರೂ ಕೂಡ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಅಧಿಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಇದೇ ನಮೂನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಲಂಚ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಸ್ಟೇಟ್ ಏಜಿಲೆನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್, ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಸೆಲ್ಸ್ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಏಜಿಲೆನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಲಂಚ ಯಾರೂ ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಇಲ್ಲ ಇರುವವರ ಪೈಕಿ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಕೈ ಎತ್ತಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಅದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನಂತೆ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬಹುದು. ನಮ್ಮದು ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ಅಥವಾ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು. ಅಂತೂ ಈ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೂ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಅದು ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಸಾವಿರಾರೂ ಸೇರಿ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬಹುದು. ಯಾರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಹೋಗುವುದು. ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಅವರೇ ಹಿಡಿಯುವುದು. ಈ ಕ್ರಮ ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ. ಏಕೆಂದರೆ ಇರುವೆರೆಗೂ ನಿಮ್ಮ ಅಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಇರಾಖೆಯಿಂದ, ಏಜಿಲೆನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಮತ್ತು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಸೆಲ್ಸ್‌ನಿಂದ ಈ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹಿವಾಲಯ ಪರ್ವತದ ತುಟ್ಟತುದಿ ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಯವನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ಗುರುತು ಹಾಕುವವನೇ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೂಡಲೇ ಈಗ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡೋಣ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅಂಟಿ ಕರಪ್ಷನ್ ಇರಾಖೆಯವರು ಕೇವಲ 4 ಜನರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನುಳ್ಳು ಬರೆಯಬಹುದು. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಎರಡು ಜನರಿಗೂ ಕೂಡಲೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಲಂಚ ಕೇಳದೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಜನರೇ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅಂತಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಲಂಚಕ್ಕಾಗಿ ಕೈಯೊಡ್ಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಎದಿಗಾರಿಕೆಯೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರು ಹೋಗಿ ಮಹಜರ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರೆ, ಅಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ನ್ಯಾಯಾಂಗಕ್ಕೆ ಗೌರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂತಹವರಿಗೆ ಆ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ (ಸೋರಬ).—ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಅಂಚೆ ಕರಪ್‌ಷನ್ ಇರಾಖೆಯೇ ಇವರು ಮಹಜರ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಆ ಇರಾಖೆ ಚೈತ್ರಿಯರ್ ಮತ್ತು ಎರರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಸೂಚನೆ ಇಷ್ಟೇ. ನಿಮ್ಮ ಕಾನೂನುಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಂಧಿತವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆ. ಕೇವಲ ಮೂರು ದಿವಸಗಳೇ ಸಾಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಅಪ್‌ಜಕ್ಷನ್ ಏರ್ಪಡಿಸುವುದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮುಜರಾಯಿ ಇರಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ನಮ್ಮ ರೈತರು ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಲೆಮಾರುಗಳಿಂದಲೂ, ಅಂದರೆ, ಅವರ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವಂಥಾದ್ದು. ಅನಂದಪುರ ಹೋಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಕಿ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರು ಕೊಡದೇ ಇದ್ದರಿಂದ ಆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ 5 ವರ್ಷಗಳು ಮುಗಿಯಿತು. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಬಜೆಟ್ ಅಧಿವೇಶನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರು ಮತ್ತು ನಾನು ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆವು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಗೋಪಾಲಗೌಡರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನು ಮಾತನಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ರೈತರಿಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಆರ್ಡರ್ ಇನ್ನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆಯೇ ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿ ದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ರೈತ ಮುಜರಾಯಿ ಇರಾಖೆಗೆ ಸೇರಿದ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅಂತಹವನ ಜಮೀನನ್ನು ಹರಾಜು ಮಾಡಬಾರದು. ಯಾವನು ಗುತ್ತಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೋ ಅವನ ಹೆಸರಿಗೇ ಆ ಜಮೀನನ್ನು ರೂಲ್ಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. ಈಗಾಗಲೇ ಗೇಣಿ ಬಾಕಿ ಎಷ್ಟೋ ನಿಂತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಒಂದು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳು ಏನೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ದಯವಿಟ್ಟು ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೈತ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸಾಗುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅವನ ಒಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಜಮೀನನ್ನು ಅವನಿಗೇ ಖಾಯಂ ಆಗಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಡಿಸಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ತಕ್ಕ ಮುಜರಾಯಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಗಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವಾದ ಗೇಣಿಯನ್ನು ನಿಗದಿಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ತಕರಾರುಗಳು ಇಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳ ಕಾನೂನಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 54-55ರಲ್ಲಿ ಇದು ಕಾನೂನು ಆಯಿತು. 1959ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ಒಂದನೇ ತಾರೀಖಿನಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದು ಆಫೀಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗಿನಿಂದ ಇದುವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ ಯೆಂದರೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪರಿಹಾರವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನಾಂ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸಾಗುವಳಿಮಾಡಿಸತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದಂಥ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಒದಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಗಮನಕೊಡಬೇಕು.

ಇನ್ ಫ್ಯಾಮಿನ್ ರಿಲೀಫ್, ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೋರಬ ತಾಲ್ಲೂಕು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಕಳೆದ 8-10 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಇಲ್ಲ. ಅಣವಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ಜಡೆ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಜನ ಕಂಗಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಟ್ಟರು. ಹೋದ ಸಾರಿ ಮಳೆ ಬಂದು

ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಜನ ಬಡಾವ್ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯಶಾಖೆಯವರು ಹಿಂದೆ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಕಡಿದುಹಾಕಿದ್ದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಳೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯವರು ಮುಟ್ಟಿಕೊಡದು. ಅವನ್ನು ರಿಜರ್ವ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅರಣ್ಯವನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹವ್ಯಾಸವನ್ನು ಅದಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಾರವಂದಿ ಕುರಿಕೊಪ್ಪ ಎಂಬುದು ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು. ಯಾರೂ ಅವರೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಅಸಾಧ್ಯವಾದಂಥ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು ಅದನ್ನು ಈಗ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಸೊರಬ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ನಂದಿಕೆರೆ, ಕೊಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಒಳಗಡೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಡಿದು ಪೂರ್ತಿ ನೆಲಸಮ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಹಣ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ಲುಕ್ಕಾನ್ನಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇಷ್ಟೆ. ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಹಾನನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ, ತುಂಗಾಕೆನಾಲ್ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿರತಕ್ಕ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಕಾಡು ಇದ್ದರೆ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸೊರಬದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ರೈತರಿಗೆ ಎಂ.ಆರ್.ಪಿ. ನಾಟಾ ರೈತೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಅವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡ ರೈತರು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಇದ್ದವರು ನಾರ್ಕುರು ಕುಟುಂಬಗಳಾಗಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಇವೊತ್ತು ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ ಅದ್ದರಿಂದ ಎಂ.ಆರ್.ಪಿ. ನಾಟಾ ರೈತೆನ್ಸ್ ಅನ್ನು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ರೈತರಿಗೆ ಮನೆಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು. ರೈತರು ಕಾಡಿಗೆ ಸೌದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಫಾರಿಸ್ಟ್ ಅಫೀಸರುಗಳು ವಿಪರೀತವಾದ ಕಿರುಕುಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನ ರೈತೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದಕಾರಣ ಹಿಂದೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ರೈತರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸೌದೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವನಸಂಪತ್ತು ಏನಿದೆ ಇದು ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದು. ಈ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಇವೊತ್ತು ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕು. ನಾನು ಅನೇಕಸಾರಿ ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಹೊಸ ನಗರ, ಸಾಗರ, ಪಿಕಾರಿಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 40-50-100 ರಾರಿಗಳಷ್ಟು ನಾಟಾಗಳು, ಮರಗಳು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದರೂ ಕೂಡ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಮಾನ ಪಡತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ಸೂಕ್ತಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾಟಾಗಳ ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಳ್ಳತನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಉಳಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜಮೀನು ಮಾತ್ರ ಹಂಚಿಕೆ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಹರಿಜನರು, ಲಂಬಾಣಿಗಳು, ಒಡ್ಡರು ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಮೀನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಆಹಾರದ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೂಡಲೇ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಮುಂದಿನ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಖಾಲಿ ಜಮೀನನ್ನು ರೈತರೇ ಬಂದು ಆಕ್ರಮಿಸು ತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ವಶದಲ್ಲಿರುವ ಬಂಡರು ಜಮೀನು, ಪಡನಂಬರು, ಸಾಗಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಫಾರಿಸ್ಟ್ ರ್ಯಾಂಡ್, ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನು ಸಾಗಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಜಮೀನು ಅ ಜಮೀನನ್ನು ಜಮೀನು ಇಲ್ಲದ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ದರ್ಬಾರ್ಸ್ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಕೈ ಮುಗಿದು ಸಾಕಾಗಿದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ಜಮೀನನ್ನು ಮುಂದಿನ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ)

ಅಕ್ಟೋಬರ್ ನವಂಬರ್ ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆಯಾಗಬೇಕು, ಸಮಾಜವಾದವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ತಾವೇ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೂತ್ನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ರೈತರು ಅನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ (ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾಗತಮಾಡಿ ಒಂದೆರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಯುಳ್ಳ ಕಾಣಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಏದೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಗೊತ್ತುವಾಗ ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿಯೂ ನುತ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೂನತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಬದಲಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತ ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯು ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಂಜೂರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣ ಕೆಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಆಹಾರಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ರೈತನಿಗೆ ಸುಯಾಗಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೈತನಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಹಂಚತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ತುಂದಾ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 20 ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೂ, ರಾಜ್ಯಾಂಗವನ್ನೇ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ಈ ಸರ್ಕಾರ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಲದ ಒಂದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಅದನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಒಂದು ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುವುದು ಅಷ್ಟು ನಾದುವಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಏತಕ್ಕೇಂದರೆ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಹಳೆಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ 15-20 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದಿದೆ. ಬೆಂಕಿ ಆನಾಹುತಕ್ಕೆ ಬಲಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಬದಲಿಗೆ 15-20 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಬಂದರೆ 3 ವರ್ಷ ಸತತವಾಗಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಹೋದರೆ ಆಗ ರೈತರೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ನಾಮವಾದ ಮೇಲೆ ಏನಾದರೂ ಅಥಾವ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಡಿಕ್ಲೇರ್ ಮಾಡಿ ಗಂಜಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿವವಾಗಿಯೂ ಇದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಲಕ್ಷಣವಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನುಖಲಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸತ್ತ್ವಜಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ತೆರದೋರಿರದಾಗ ಪಂಗಾಖಿಯಾಗಿ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕ್ಷಾಮ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಕ್ಷಾಮದ ರಾಕ್ಷಸ ಏನಿದೆ ಇದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ತೆರೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂದು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು. ಇಲಾಖೆಯವರು ಇತರೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ಅದರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ದರೂ ಈ ಕ್ಷಾಮದ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತಹಶೀಲ್ದಾರರೇ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗುಡಾಹರಣೆಗೆ ಈಗ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಮನೆಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದರೆ ಜಾತಿ, ಕುಲ, ಮತ ಯಾವುದನ್ನೂ ನೋಡದೆ ಹೇಗೆ ಬೆಂಕಿಯನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾರೆಯೋ ಆ ರೀತಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮ ತೆರದೋರಿರದಾಗ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಯವರೂ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಚಾರಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಬಾಗೇಪಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್‌ನಿಂದ ಅನೇಕ ಜನರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದೆ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಅಂಧ, ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಲಸೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ 6 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಈಗಾಗಲೇ ಮಾರ್ಚ್ 30ನೇ ತಾರೀಖು ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೇವಲ 60 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಇಡೀಂದೆ ನಿದರ್ಶನ. ಹಿಂದೆ ರಾಮಮೂರ್ತಿ ಕಮಿಷನರವರು ಕೋಲಾರ, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸಮಾಡಿ ಕ್ಷಾಮ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸರ್ಟಿ ಮಾಡಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು

ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದರು. ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ನಾಡಗೌಡರು ಹೇಳಿದರು, ಅಫಿಡವಿಟ್ ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ 5 ರಿಂದ 10 ಸಾವಿರದವರೆಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಸರ್ಕುಲರ್ ಪ್ರಕಾರ 4 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಮನೆಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು, 2 ರೂಪಾಯಿ ಕಂದಾಯ ಕೊಡುವ ಮನೆಗೆ 1 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬಾವಿ ತೆಗೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಲ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಇದೆ. ಈ ಹಣ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಯನ್ನು ತೆಗೆಸಬೇಕಾದರೆ ಕೊನೆಯಷ್ಟೇ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾದರೂ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲಿಸ ಬೇಕು. ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರ ತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಆದ ಕಮಿಷಿಯನ್ನು ಸ್ಟೇಟ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಅವರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಈ ಕ್ಷಾಮವನ್ನು ನಿರ್ವಾಹ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ನಮಿಯದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ಮಾತ ನಾಡುತ್ತಾ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಿರುಕುಳದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ, ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ ನಿಜಾಂಶವಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿಜಾಂಶ ತೋರಿಸಿಕೊಡಿ, ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮನೆಯ 216 ಜನ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕಿರುಕುಳದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಮೂರು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ಈ ಲಂಚವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಖಾಸಗಿಯ ವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಿ ಅವರನ್ನು ಜಾಗೃತ ಹಿಡಿದು ಕೆಲಸದಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಬೇಕೆಂದು. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಅಫೀಸಿನ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನ ಹತ್ತಿರವೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅರ್ಜಿಗಳು ಬಹಳ ದಿನವಾದರೂ ಮುಂದೆ ಹೋಗದೆ ಇರುತ್ತವೆ. ಅರ್ಜಿ ಬಂದ ಇಷ್ಟೇ ದಿನದಲ್ಲಿ, ಆ ಅರ್ಜಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆಯ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬರೆದು ಅಫೀಸರ್ ಕಡೆಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಈ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗ ಲಂಚ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತೆ.

ಇನ್ನು ತೋಟ ತಳವಾರರು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಇನಾಂತಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಕೆಲವರು ಅಂದರೆ ಇನಾಂತಿ ಜಮೀನಿನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವವರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಒತ್ತುವರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಕ್ರಯಭೋಗ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ತಹಶೀರ್ ದಾರರು ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ತೋಟ ತಳವಾರರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೊಡುವ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು 20 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಪರಿಭಾರ ಮಾಡಬಾರದೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಹಣದ ಆಸೆ ತೋರಿಸಿ ಕ್ರಯಮಾಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ವಿಶಾಲ ಭಾವನೆಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಪೊಲೀಸ್ ಪಟೇಲರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೇನಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರವಾಗಲೀ, ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಲೀ ಇರುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಪಟೇಲರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಪುಂಡುಪೊರಕಿ ಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಪಂಚಾಯತಿ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹವರು ಕೆಲವರು ಸೇರಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ಆಗದವರ ಮನೆಗಳನ್ನೇ ಸುಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದವರಿಗೆ 15 ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಸಜಾ ಮತ್ತು 50 ರೂಪಾಯಿ ಗಳವರೆಗೆ ದಂಡವನ್ನು ವಿಧಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಇವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟು ವೈಷಮ್ಯದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರು ರಸ್ತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಡಾಡುವುದು ಸಹ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪೊಲೀಸ್ ಪಟೇಲರವರನ್ನು ನೂಕಿ ಸನ್ನಿವೇಶ ಮತ್ತು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ)

ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಜನರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುವಂತಹವರನ್ನು ಮತ್ತು 10 ವರ್ಷ ಆತನ ನಡತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೂಂಡಾ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಮ್ಮಾಬಾದ್).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಗೂಂಡಾ ರಾಜ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮದ್ರಾಸ್ ನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಬಸ್ ಹೊರಡಿಸಿದ್ದರು. ನಾವು ನೋಡಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿ ಮೂರೂವರೆ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ವಾಪಸ್ ಬರುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾಮೂಲು 5 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮುಂದೆ ಬಿಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ. ನಿನ್ನ ನಂಬರ್ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ. 104 ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವನು ಪೊಲೀಸ್ ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮೂರನೆಯವನನ್ನು ಮಾಮೂಲಿ ವಸೂಲಿಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ಇವನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಬಂತು. ಅಂತೂ ನಮ್ಮ ಬಸ್ಸನ್ನು ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಮಾಮೂಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಂತರ ಬಿಟ್ಟ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮಾಮೂಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರು ಈ ರಾಜ್ಯ ಗೂಂಡಾ ರಾಜ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಗೂಂಡಾ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ ನೀವೂ ನಂಬಿ ಅದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಕಳೆದ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾದು ನೋಡಿದ್ದಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಮುನಿಯಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ರೈತರು ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಎನ್‌ಕಂಬರಿನ್ಸ್ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ತರಬೇತಿದಾರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ತುದಿದ್ದರೆ ಸಾಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸೊಸೈಟಿ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರಿಗೆ ಈ ಸರ್ವಿಫಿಕೇಟ್ ಬಗ್ಗೆ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಆಫೀಸ್‌ನವರಿಗೂ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸ್‌ನವರಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಲಂಗೂಲಿಗಾಮ್ ಇಲ್ಲದೆ ಬರ್ಹು ಮಾಡುವವರು ಬಿ. ಡಿ. ಒ. ಆಫೀಸ್‌ನವರಾದರೆ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವವರು ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರು. ಮೊದಲು ಸಾಲ ಕೊಡುವುದು ಮತ್ತು ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವುದು ಎರಡು ಅಧಿಕಾರವು ಸಹ ತಹಶೀಲ್‌ದಾರರಿಗೇ ಇತ್ತು. ಆಲ್ಟರ್ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಹಿಂದಿನ ಬಾಕಿಯಿದ್ದರೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವಾಗ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಎಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಆಫೀಸ್‌ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಾಕಿಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ವಸೂಲಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವರ ಸಂಬಳವನ್ನೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಬಿ.ಡಿ.ಒ. ಆಫೀಸ್‌ನವರು ತಮ್ಮ ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹೀನಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಲಂಚದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಜಿರೆನ್ಸ್ ಕಮಿಷನರ್ ಮೊನ್ನೆ ಹೇಳಿದರು—ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕವರನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ದೊಡ್ಡವರನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮಾವರಲ್ಲೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಗುತ್ತೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಈ ಲಂಚವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ರೀತಿನೀತಿ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು. ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಲಂಚಕೋರರು ಭಾರಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾರಿಗಳು, ಲಂಚ ಕೊಡುವವರನ್ನು ಭಾರಿ ವಂಚನೆ ಮಾಡುವರಲ್ಲಯ್ಯ, ಲಂಚ ಕೊಡದವರನ್ನು ಕೊಂಚದ ಬದರಯ್ಯ. ಲಂಚವು ಹೋಗದ ತನಕ ದೇಶಕ್ಕೆ 'ಮೋಕ್ಷವಿಲ್ಲವಯ್ಯ' ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲಂಚವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪಿ.ಎಸ್.ಪಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳು ಸೇರಿ ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಚೀನಾ ದೇಶವು ದಾಳಿ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಲಿಲ್ಲವೇ, ಅದೇ ರೀತಿ ಇದಕ್ಕೂ ಮಾಡಬೇಕು.

5-00 P.M.

ಇನ್ನು ಈ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ವಿಚಾರ. ಇವತ್ತು ಸಾಲು ಮರಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಯವರು ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದ ತನಕ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಅದನ್ನು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ರಾರಿಗಳಲ್ಲ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಶ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀರಾಮನು 14 ವರ್ಷ ವನವಾಸ ಮಾಡಿದನು. ಅದರ ಅವನಿಗೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಆಹಾರ ತಿನ್ನಲು ತಂದು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲು ತಿಂದು 14 ವರ್ಷ ಇದ್ದನು. ಪಾಂಡವರು 12 ವರ್ಷ ಇದ್ದರು. ಅವರಿಗೂ ಈ ಚಪಾತಿ ಇತರ ಆಹಾರ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೋಜನವನ್ನು ಯಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿವಸ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡು ರಾರಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಪಟೇಲರಿಗೆ ಕೇಳಿದರೆ, ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಊರಿಗೆ ದಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಬಡಿಕೊಳ್ಳಲ ಎಂದು. ಅದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಇರುವ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ, ಸೇರಿ ಒಂದು ರಾಮರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನುಖೇ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ (ಕೋಲಾರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭೆ ಮುಂದಿರುವ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತಾ, ಒಂದೆರಡು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಉಜ್ವಲವಾದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಈ ದಿನ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ನೈಜ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ಎಷ್ಟು ಅವಶ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನದಟ್ಟಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀ ಡಿ. ಎಂ. ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರಂತಹ ಜನ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಬಿಟ್ಟು ಕಾರ್ಯತಃ ಈ ಶ್ರಮಜೀವಿ ರೈತನಿಗೆ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕಲು ಅವರು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡಪ್ಪನವರ ಪರದಿ ಜತ್ತಿಯವರ ಕಮಿಟಿ ವರದಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನ ರಿಪಾರ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ವರದಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸಿದ್ದಯ್ಯನವರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಇದರ ಗುರಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಶ್ರಮಜೀವಿ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಸ್ವಾಮಿತ್ವವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ? ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷವು ಭೂಮಾಲಕರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಂತರ ಮತ್ತು ಅವರ ಏಜೆಂಟರುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ ಪಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಡ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಅವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ತರವಾಗಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ— ಈಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವವರು, ದಲಿತ ವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜಾತಿ, ಮತದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನರು? ಅವರು ಯಾವ ವರ್ಗದ ಜನರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಈ ಮಂತ್ರಿತ್ವವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ. ರಾಜಯ್ಯನವರೇ ಆಗಲಿ, ಶ್ರೀ ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರೇ ಆಗಲಿ, ಅವರು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿರುವುದು, ಬಡ ಜನರ, ಬಡ ರೈತರ ಬೆಂಬಲದಿಂದಲ್ಲ, ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತರ, ಕಂಚರೈಕರ ಮತು ಭೂಮಾಲಕರ ಬೆಂಬಲದಿಂದ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಅವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಂಡಿತವ ಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ರದ್ದಿಯಾತಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೂ ಅದಕ್ಕೂ ಏನೂ! ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 2,200 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ 600 ಜೋಡಿ ಗ್ರಾಮಗಳಿವೆ. ಇನಾಂ ರದ್ದಿಯಾತಿಯಿಂದ ಜೋಡಿದಾರನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕಂಪೆನ್ಸೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಇನಾಂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಲಂಚ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಲು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಯಾವ ಜಮೀನೂ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಭೂಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಬಿಟಿಫರಿಯ ತಯಾರಿಸಿದ ಖ್ಯೋರೋಕ್ರಾಟಿಕ್ ಆಫೀನರ್ಸ್ ನಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ವೆಂಕಟಗಿರಿಯಪ್ಪ)

ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳ ಮತ್ತು ರೈತ ಸಂಘಗಳ ಮತ್ತು ರೈತರಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳ ಸಮಿತಿಗಳ ಮೂಲಕ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎನಿಸಾ ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

[MR. CHAIRMAN (SRI G. RAME GOWDA) in the Chair]

ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಅಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ ನೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಪ್ರಾಣ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ಘೋರಣಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಗೆ ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮಗೂ ಹಾಗೂ ಚೆನ್ನಾ ದೇಶಕ್ಕೂ ತೀವ್ರವಾದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಇದ್ದಾಗ್ಯೂ ಚೀಣಾ ದೇಶದವರು ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಹಾಗೂ ಭೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಂದ ಇದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದವರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಆಲ್ಪ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದಲೂ ಇದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇತರರಿಗೆ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಚೆನ್ನಾ ದೇಶದವರು ಐದು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇರುವ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಬರುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಬಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮಂತರು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಂದಾಯದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ರವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವರು ಇಂದು ಕೆಲವು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಸದಸ್ಯರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದಾಗಿ ಈಗ ಹೊಸ ಥಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ರೈತರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಬಡವರ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿಯೇ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಸರಕಾರ ಈಗ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಿಂದ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರಕಾರದ ನೀತಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದು ಎನ್ನುವುದು ಇದರಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬರೀ ಒಂದು ಎಕ್ಸಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀರು ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲ ದ್ರೈ ರ್ಯಾಂಡುಗಳ ಮೇಲೂ ಇದ್ದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಐದು, ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಿರುವ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಪೂರ್ಣ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಏಕೆ ರದ್ದು ಮಾಡಬಾರದು? ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹೊರಿಸುವುದು ಶುದ್ಧ ನಾಚಿಕೆಗೇಡಿನ ವಿಷಯ. ಆಧುನಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಜವಾಬವಾದಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಭೂಕಂದಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಒಂದು ಅವಶೇಷ, ಅದರಂತೆ ಬಡವರ ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾವು ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ. ಕಂದಾಯ ಯಾರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೋ ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ. ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಹತ್ತು ಇಷ್ಟತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಕಂದಾಯ ಇದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇಂತಹ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳನ್ನು ನಾನು ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬಡ ರೈತನ ಮೇಲೆ ಅವನ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಇದನ್ನು ಹಾಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದರೆ ಅದೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನೋ 25 ಎಕರೆಗಿಂತ ಮೇಲೆ 50 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವವರ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರು ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ಅವರು ಕೊಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಒಂದು ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರು ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಎಷ್ಟೋ ಜನರು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಅದಾಯವನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಪಡೆಯತಕ್ಕವರು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ರಾಜ್ಯದೊಡನೆ ಮನುಷ್ಯರ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಪ್ರಭಾವಯುತರಾದ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ.ಗಳ ಬೆಂಬಲ ಇದೆ. ಹೀಗೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕೊಡದೆ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಐದು ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಇರುವ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳು

ತ್ತಿದ್ದರೆ ರ್ಯಾಂಡು ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಾಯವಾದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ದಾಖಲೆಗಳೇ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಾದ ವಾದವಲ್ಲ. ಏನೋ ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತರು ಹಾಗೂ ಭೂ ಸ್ವಾಧೀನ ಪಡೆದಿರುವವರು ಇಂತಹವರ ಭೂಕಂದಾಯ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನ್‌ಕಂ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಫೋರಣ್ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎರೋಡಿಸುತ್ತೇವೆ ಮತ್ತು ಎರೋಡ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯ ರದ್ದಿಯಾತಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಳುವಳಿಯನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಬಹಾರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ವಜಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಏನು ಭರವಸೆಯನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೋ ಅ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವಂತೆ ಸರಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯ ಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. 5-10 ಅಥವಾ 20 ಅಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವರ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಬಹುದು. ನೂರು ಅಕರೆವರೆಗೂ ಇರುವಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯ ಹಾಕಿದರೆ ಅದು ಭಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಬೇಡಿ. ಬಡವರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅಂತಃಕರಣ ಇದೆ ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅದೊಂದು ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬೀಳು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇ? ಇದರ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರದ ಗಮನ ಹರಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ಬೀಳು ಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಅಂತಹ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆಹಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಷ್ಟವಿರುವಾಗ ಸರಕಾರ ಹೀಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಬೀಳು ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಫೀಸರುಗಳಾಗಿರುವವರು ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಂದರೆ ಹಾಜರು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ನಡೆಯುವ ಫಂಕ್‌ಷನ್‌ಗಳಿಗೆರಾನ್ವೇ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಭಾಷಣ ಮಾಡುವ ಆತ. ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನವೇ ಇಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಫೀಸರುಗಳು ರಿಪೆಟ್‌ಡ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ ಸರಕಾರದ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೋಲಾರದ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ಸುಮಾರು 5000 ಜನ ನಮಗೆ ಅನ್ವೇಷಣೆ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಿರಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಮೆರವಣಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಇಂತಹ ದಿನ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನವೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹಸ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಹಂಚಿದ್ದು ಆದರೆ ಅವರು ಆ ದಿನ ಬೇಕೆಂದು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹಾಜರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯನ್ನು ಜಿರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಐದು ಸಾವಿರ ಜನರೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಜವಾನ ಬಾಸಿನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗಬೇಕಾಯಿತು. ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಡಿ.ಸಿ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗೆಜೆಟ್‌ಡ್ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಇರಬೇಕು. ಅವರೂ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಸರಿಯೇ? ಸರಕಾರ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಈ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಹಣ ದುರುಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಪುರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹವರುಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷರುಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೇ ಹೊರತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ನೂರರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಪಾಲಿ ನಷ್ಟ ಲಾಭ ಕೂಡ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯಲ್ಲ.

ರಿಲೀಫ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯೂ.ಡಿ. ಮುಖಾಂತರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಬಾವಿ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಕ್ಷಾಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾವಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಬ್ಸಿಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ರಿಲೀಫ್ ಹಣದಲ್ಲಿ ಬಾವಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ಜನರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿಲ್ಲ. ಶಾಶ್ವತವಾದ ಪರಿಹಾರ ದೊರಕುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಮಾಡಿಸುವ ಪರಿಹಾರ ಕಾಮಗಾರಿಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಹಣ ಪೋಲು ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

†ಶ್ರೀ ಜಿ. ಎನ್. ದೇಸಾಯಿ (ಹಾನಗಲ್).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲಿಗೆ ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸೀಟು ಅರಾಟ್ ಮೆಂಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಪರವಾನಗಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನಾನು ಈಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಲು ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಅದಂಥ ಸರ್ವೆ ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಸ್ ರೇಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ 1 ರೂಪಾಯಿ 63 ಪೈಸೆ, ತರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ, ಬಾಗಾಯಿತ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ರೇಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಸ್ ರೇಟ್ ಅನ್ವಯಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ತರಿ ಜಮೀನು ಅಂದರೆ ಕೆರೆಗಳ ನೀರು ಹಾಯುತ್ತಾ ಇದ್ದಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ 8 ರೂಪಾಯಿ ರೇಟು ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ಸರಕಾರದ ಕೆರೆ ನಾಲೆ ನೀರು ಹಾಯತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನು ಇದೆ. ಅಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಕಂದಾಯ ವಿಧಿಸುವಾಗ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಯಾವ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ನೀರು ದೊರಕುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿ ಕೊಂಡು ವಿಧಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀರು ದೊರೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನಿಗೂ 8 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಸ್ ರೇಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಆಜ್ಞೆಯಿಲ್ಲದೆ. ನೀರು ದೊರೆಯದೇ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನಿಗೂ ಆಕರಣ್ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅಂಥ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಖುಷ್ತಿ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಸ್ ರೇಟ್ ಅಂದರೆ 1 ರೂಪಾಯಿ 63 ಪೈಸೆ ರೇಟ್ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಟೀಫ್ ಮಿಸ್ಟರ್ ಅವರು ಆಸೆಂಪ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ರೆವೆನ್ಯೂ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಯವರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಹೇಗೆ ಹೀಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ? ಸೆಟ್ಲೆಮೆಂಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಒಪ್ಪಾಸೆಟ್ನಿಂದ ಅಥವಾ ಅವರ ನಜರ ಚೂಕಿಯಿಂದ ಕ್ಯಾಲ್ಕುಲೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಸರಕಾರ ನಾಲೆಯಿಂದ ನೀರು ಕೋಗುವ ತರಿ ಜಮೀನುಗಳ ಆಕರಣ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು ರೇಟು ಅಂದರೆ 1 ರೂಪಾಯಿ 63 ಪೈಸೆ ಆಕರಣ್ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಆದರೆ ಇದರ ಬದಲು 8 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸ್ಕ್ವಾಂಡರ್ಸ್ ರೇಟ್ ಅನ್ವಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಈ ರೈತರು ಎರಡು ಸಲ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹಾನಗಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ರೈತರು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಈ ವಿಷಯ ತಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇದುವರೆಗೆ ಸರಕಾರ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈ ಮನವಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕೂಡ ಕಳಿಸಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಖುಷ್ತಿ ಕಂದಾಯ ರೇಟು ವಸೂಲ್ಯಾಡಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸೌಕರ್ಯ ಇದ್ದರೆ ಕೆರೆಗಳ ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆರೆಗಳು ಮಳೆ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬ ಬೇಕು ಹಾಗೂ ಒಂದು ನೂರು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಆಗುವ ಕೆರೆಗಳು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣರಾಜನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಏಳು ಎಂಟು ಸಲ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ನೂರು ಎಕರೆ ನೀರಾವರಿ ಮಾಡುವ ನಣ್ಣ ಕೆರೆಯಿಂದ ಒಂದು ಸಲ ಮಾತ್ರ ನೀರು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಮಳೆ ನೀರಿನಿಂದ ಒಂದು ಸಲ ಕೆರೆ ತುಂಬುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸವಲತ್ತು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸವಲತ್ತು ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವುದು ಅಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೇಟು ನೀರು ಮಲೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಿಧಿಸುವುದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಯವಿಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಸ್ಟೆಂಟಿಫಿಕೆ ಆಗಿ ನೀರಿನ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿ, ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri V. N. PATIL (Humnabad).—Sir, I rise to oppose the Demand made under the head "Land Revenue" on the following grounds. One is, during the last several years, we have been hearing.....

ಶ್ರೀ ಮತಿ ನಾಗಮ್ಮ (ಕಲಮಲ).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ದಯವಿಟ್ಟು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ರೈತರಿಗೆ, ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಸುಖ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ರ್ಯಾಂಡ್‌ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತರುತ್ತೀರೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಕುಂಟ ರ್ಯಾಂಡ್‌ರಿಫಾರ್ಮ್ಸ್ ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಈ ರ್ಯಾಂಡ್‌ರಿಫಾರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ನಿಮ್ಮ ಪಾಲಿಸಿ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನುಗಳು ಇವೆ. ದೇವರಿಗೂ ಈ ಜಮೀನು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. All lands standing in the name of Temples, Mosques and other religious institutions must be declared by legislation to have vested in the State and the lands may be distributed amongst the landless and the actual cultivators. ಯಾಕೆಂದರೆ, ಮುಜರಾಯಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಲವರು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಡತನ ತನ್ನದಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಡುಮಾವುಡ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಜಮೀನಿನ ಉತ್ಪತ್ತಿಯು ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಈ ಜಮೀನು ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ದೀಪ ಇಲ್ಲ, ಸೇವಾ ಇಲ್ಲ, ದೇವರ ಹೆಸರಿನ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸುಣ್ಣ ಕೂಡ ಬಳಿಯದೆ ಹೇಗೆ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. God's lands in devils hands ಆಗಿ ದೇವರ ಹೆಸರು ರಾಕ್ಷಸನ ರಾಭೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಎಲ್ಲ ಜಮೀನನ್ನು ಸರಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ದೇವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಬಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಹಣ ಮಿಸ್ ಯೂಸ್ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಆ ಜಮೀನು ಉಳಿಸುತ್ತಿರುವ ರೈತನಿಗೆ ಅದರ ಒಡತನ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದು ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪತಕ್ಕದ್ದು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನು ಅಂದರೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಮೊದಲಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅಮೇಲೆ ಬೇರೆ ಫಾರ್ಮ್‌ನಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ರೈತರು ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಮಿನಾರ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಸಮಿನಾರ್ ನಡೆಸಿದವರು ಯಾರು? ಅವರು ಶ್ರೀಮಂತ ರೈತರು. ರ್ಯಾಂಡರಾರ್ಡ್‌ಗಳು—ಉಳುವ ರೈತನಲ್ಲ. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿ ದುಡಿಯತಕ್ಕ ರೈತರು ಅಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನುದಾರರು ಭೂಮಾಲಿಕರು ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸರಕಾರದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣು ಹಾಕಿ ಅವರು ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳಬಹುದು. ವೆಸ್ಟೆಡ್ ಇಂಟರೆಸ್ಟ್ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಾಲಿಕ ಜನ ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಐದು ಹತ್ತು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇರತಕ್ಕಂಥ ರೈತರು ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆ. ಐದು ಎಕರೆಯೊಳಗೆ ಭೂಮಿ ಇರತಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಬೇಡ. ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟಾಕ್ಟಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ. ರ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಎಷ್ಟೇ ಬೇಡವಾದರೂ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿದ್ದು ದಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡೋಣ ಆದರೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಲು ಹೇರುತ್ತಿರುವ ಪ್ರವಸಾಯಿ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ—ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರರ್ ಇನ್‌ಕಂಟಾಕ್ಟಿನಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬಡ ರೈತರ ಮೇಲೆ ಹೆಸಾರ್‌ಮೆಂಟ್ ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಬಡ ರೈತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಕಾಯಿದೆಯ ಪೋಲಿಷ್ ಬಡ ರೈತರ ಪಾಲಿಗೆ ಎಂದೂ ಸಾಧಿಸಲಾರದೆ ಹೋಗಿ ಆಗಿದೆ. ಅವನು ಬೆವರು ಸುರಿಸಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ತಾಯಿಯು ಕೊಡುವ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಅವನಿಂದ ಸಿರಿವಂತರು ಅಪಹರಿಸಿದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರೋಲೀಸ ಸಹಾಯ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನ್ಮ ಜನ್ಮಾಂತರದಿಂದ ಅವನ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ (ಗೇಣಿ) ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಅವನನ್ನು ಬಡಿಸಲು ಕಾನೂನು ಸಿರಿವಂತನ ಕತ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರೋಲೀಸ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಬಡ ಬೋಲೇ ಗೌಡನನ್ನು ಲತ್ತೆ ಹೊಡೆದು ಓಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವವರೆಗೆ ದೇಶ ಹೇಗೆ ಮುಂದೆ ಬರುವುದು?

ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂಕಂಠಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ ಅಲ್ಲ, ರಿಟ್ರಾಗ್ರೆಸಿವ್ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಐದು ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಭೂಮಿ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಇದೆ ಅಂಥವರಿಗೆ ಭೂ ಕಂದಾಯ ರದ್ದು ಮಾಡುವುದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಪ್ತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪಾನನಿರೋಧ ರದ್ದು ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ವರಪಾನ ಬಂದಿಲ್ಲ? ಪಾನನಿರೋಧ ತೆಗೆದದ್ದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವರದಾನ, ಕಾಮಧೇನುವಾಗಿ, ಜನರ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಾ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರಿಂದ 20 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದಿದೆ. ಐದು ಎಕರೆ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ಕಡಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ, ಐದು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇರುವವರಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿರಿ. 5 ರಿಂದ 20 ಎಕರೆವರೆಗೆ ಇರುವವರಿಂದ ಟೋಕನ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ, 20 ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು 50 ಎಕರೆವರೆಗೆ ಇರುವವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನೂರಿನ್ನೂರು ಎಕರೆ ಇರುವವರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನೂರಿನ್ನೂರು ಎಕರೆ ಇರುವವರು, ಒಂದೇ ಕುಟುಂಬದವರು ಸೇರಿ ಕೊಂಡು ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಫೊಸ್ಟಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಡಮೆ ಜಮೀನು ಇರುವವರಿಗೆ, ಮೋಸ್ಟ್ ಡಿಪ್ರೆಸ್ಟ್ ಮತ್ತು ಮೋಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪ್ಲಾಯಿಟೆಡ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ರಿಲೀಫ್ ಕೊಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಲೇಜಿಸ್ಲೇಷನ್ ತರುವುದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ಮಾಡದೆ ಇರುವುದು ಅವರ ಪಕ್ಷದ ದಿವಾಳಿಬೋಲರ ನೀತಿಯೇ ಕಾರಣ. ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ಜನ ಬಹಳ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅದು ನಿರಾಸೆಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಮುಂದೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ನಿರಾಸೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಐದು ಎಕರೆಗೆ ಕಡಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಇದ್ದವರಿಗೆ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಇನಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಹಾಕಿ. ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದು ಮಾಡದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಜನತಾ ವಿರೋಧ, ರೈತ ವಿರೋಧ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವುದಾದರೆ ಜನತಾ ಹೋರಾಟವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುವುದು.

ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಬದರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿವೃಷ್ಟಿ ಹಾಗೂ ಮಂಜುಗಡ್ಡೆ ಬದ್ಧದಿಂದ ಕ್ಷಾಮದಿಂದಾಗಿ ಎರಡು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕುರಿಗಳು ಸತ್ತಿವೆ. ಕುರಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಿ ಆದರಿಂದಲೇ ಉಪಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಆಗಿದೆ. ಪಾಕಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಬಂದಂಥ ನಿರ್ವಸಿತರಿಗೂ, ಈ ಜನರಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ.

ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಮಾರವಾಡಿ ಕೆಲಸ, ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತು ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರೆ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಸರ್ಕಾರ ಕಂದಾಯದ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಸಳೆ ಕಣ್ಣಿರು ಸುರಿಸಿದಂತಾಗುವುದು. ಈ ವರ್ಷ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾದವರು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 200 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೇನೇ ಒಂದು ಎತ್ತನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ, ಎರಡನೇ ವರ್ಷ 200 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಅವನಲ್ಲರವ ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳನ್ನೂ ಮಾರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ಎತ್ತುಗಳೂ ಇಲ್ಲದೆ ರೈತ ಏನು ಮಾಡಬಲ್ಲ? ಅದರಿಂದ ಸಸ್ಟೆನ್‌ಷನ್ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ರಿಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿ, ಅವನಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಿಕ್ಕಂತಾಗುವುದು.

ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಬದರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆರೋಗ್ಯಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿವೆ. ರ್ಯಾಂಡ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸಸ್ಟೆಂಡ್ ಆಂತ ನಿಮ್ಮ ಹೇಳಿಕೆ. ಆದರೆ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಗೌಡರು ವಸೂಲಿ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ತಪ್ಪೊದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಸಾಲ ತಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಜೋಳದ ಬೆಳೆ, ಜವೆ ಗೋಧಿ, ಇನ್ನಿತರ ಬೆಳೆಗಳು ಸಪ್ತವಾಗಿವೆ, ಡಿಮಾಂಡ್‌ಲೇಷನ್ ಆಗಿವೆ. ಇದ್ದ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುವ, ಲೇವಿ ಕೊಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜನತೆ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೇ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಗಳ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪ, ಸಪ್ತಗಳು ಏನು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗುರುತಿಲ್ಲ. ರೈತರು ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಕಟಾಪು ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ತಂದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳು.

ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಂತರ ಬೆಳೆ 50 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವೂ 25 ಪರ್ಸೆಂಟಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಬೆಳೆಯಾಗದಿದ್ದರೆ ರಿಮಿಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ, ಮೂದನಾಳ, ರಾಮಪುರ, ವಳಬಂದಿ, ಬಸತೀರ್ಥ, ನಿಹೋಣಕುಣಿ (ಹುಮನಾಬಾದ) ಕೊಳುಳು, ಪತ್ತಪುರ, ತುಮಕುಂಟ, ಚೆಂಡ್ರಪಳ್ಳಿ ಗಾಮದಲ್ಲೂ 5 ಪರ್ಸೆಂಟಿ ಜೋಳ ಕೂಡ ಅಲ್ಲ ರೈತನ ಕೈ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ಕುರುಗು ಕುರಿಗಳು ಸತ್ತವು. ಈ ಸವೃಕ್ಷ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವನ್ನೂ ನೀಡದೆ ಬರೇ ರಾ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಸರ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಹಾಫ್ ಹಾರ್ಟ್ಡ್ ಅಪ್ರೋಚ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ರೈತರಿಗೆ ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ರೈತರಲ್ಲಿ ಆಶಾಂತಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಬಂಜರು ಜಮೀನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೂ ನೂರಿನೂರು ಎಕರೆಯಿಂದ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆವರೆಗೂ ಇದೆ. ಇಂಥ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವವರಿಂದ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ (Sivai Jamabandi) ಶಿವಾಜಿಮಾಬಂದಿ ಎಂಬ ಶ್ಯಾನುಭೋಗರು ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೈತರು ಇಂಥ ಬಂಜರ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸುಮಾರು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ರಿಕಾರ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಆ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕರು ಎಂದು ಇಲ್ಲ. ಐದು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಕೂಡ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ರೈತರ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಅವರು ಉಪಜೀವನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಅವರಿಗೆ ಆ ಜಮೀನುಗಳ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಲೇಗರ್ ಪ್ರಾವಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ 12 ವರ್ಷ ಒಬ್ಬನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿದ್ದರೆ adverse possession ದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಅದರ ಮೇಲಿನ ಹಕ್ಕು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರಿ ಜಮೀನಿರುವುದರಿಂದ ಒಡೆತನದ ಹಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೂಡ 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಶಿವಾಜಿಮಾ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇರುವುದು ಅನ್ಯಾಯ. ಯಾರ ಯಾರ ಹತ್ತಿರ ಇಂಥ ಭೂಮಿ 20-30 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಅದನ್ನು ಖಾಯಂ ಮಾಡಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಂಥ ಭೂಮಿಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಸಾಗುವಳಿ ನಡೆಸಿದವರಲ್ಲಿ ಹರಿಜನರು, ಗಿರಿಜನರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರ ನಿಮ್ಮವರ್ಗದ ಬಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹೊದ ವರ್ಷ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಜನಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ 5-10 ಎಕರೆ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವನನ್ನು ಶ್ಯಾನು ಭೋಗರು, ಪಟೇಲರು, ತಹಸೀಲ್ದಾರರು ತಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ, ರಾಜಕೀಯ ಒತ್ತಡ ತರತಕ್ಕ ಒಳಸಂಚುಗಾರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟವರಿಗೆ ದರಖಾಸ್ತು ಮೂಲಕ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು 50 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದ್ದಂಥ ರೈತರನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡ್ ತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆಗೆ ಕಿತ್ತು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಶಾಂತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ತರೆ ದೋರುತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿರುವ ಭೂಮಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನ ರಿಂದ ಅರು ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನೂಕ್ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಅವರು ದಕ್ಷತೆ ಇಲ್ಲದವರು, ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲದವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಇನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದು. ಉಳುತ್ತಿರುವ ಜಮೀನು ರೈತರಿಗೆ ಸಿಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ಸಲಹೆ ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕೊಡುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಟೆಂಟಿಫಿಕ್ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಅನ್‌ಸ್ಟೆಂಟಿಫಿಕ್ ಬೇಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರುವಂತ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದುಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಲಕ್ನೋ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದವರು ಎತನಾಮಿಕ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದರು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು, ನಗರ ಗಳಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು, ಟ್ರಾಕ್ಟೇಷನಿನಿಂದ ಬಂದ ಆದಾಯ ಎಷ್ಟು, ಅದ ರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ, ನಗರಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ, ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾ ದಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ವರಮಾನ ಎಷ್ಟು ಎನ್ನುವ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾದಿಂದ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್, ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾದಿಂದ ಒಟ್ಟು ವರಮಾನದಲ್ಲಿ 12 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಬನ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಗಿಂತ ಸವಲತ್ತುಗಳು (ಅಮೆನಿಟೀಸ್) ಹೆಚ್ಚ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯದೆ ರೂರಲ್ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಸವಲತ್ತು

(ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಅಗ್ನಿಕಲ್ಪರಂಜನ್ ಕೃಷಿ ಸಂಘಟನೆ ಆಗಿ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದಲೂ 40 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಬರಬಹುದು.

ಜನಾವಣೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದವರು ಭೂಮಾಲೀಕರು ಮತ್ತು ಜಮೀನ್ದಾರರು ಮಾತ್ರ ಭೂಕಂದಾಯ ಇರಲಿ, ವ್ಯವಸಾಯ ವರಪಾನ ತೆರಿಗೆ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ರೈತ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಭೂ ಮಾತೆಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ನ ಒದಗಿಸಲು ನಾವು ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭೂ ಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರ್ಥ ಅಥವಾ ರಾಜಕೀಯ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಗಿರುವ ಒಂದು ಸಮಿನಾರ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಇದೆ. ಅದರ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಓದಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮತ್ತು ಘನ ಸರ್ಕಾರದವರ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಯಾರಿಂದ ಸರ್ಕಾರ ಹಣ ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ, ಹಾಗೂ ಯಾರಿಂದ ಭೂಕಂದಾಯ ಕಟ್ಟುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಅರಿತು scientific distribution of burden of tax ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿನ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಪಡೆಯಬಹುದು.

“The case for additional taxation of agriculture becomes strong considering the concentration of agricultural income and wealth, a trend that should be discouraged by progressive direct taxes if not altogether eliminated during the fourth Plan. Dr. Lokanathan's survey has only substantiated the earlier authoritative findings of the Mahalanobis Committee and of the Reserve Bank of India. According to the survey report of the National Council of Applied Economic Research, while the average daily income of the entire rural population is 68 paise, one-third of them has a *per capita* income of 42 paise and the lowest income group covering 10 million people, earn as little as 27 paise per day. Whereas the bottom 5 per cent of the rural households share less than 1 per cent of the total rural income, the top 5 per cent siphon off as much as 22 per cent. The richest 1 per cent amount for 9 per cent of the total income. The disparities are even sharper when it comes to total wealth. For, the 1 per cent in the top bracket accounts for 18 per cent of the 'tangible reproducible wealth' of the villages; as against this the bottom 5 per cent of the rural households possess no wealth at all and the lower 50 per cent account for hardly seven per cent of the total”.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಏಜ್ಜಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಧಿಕ ತಜ್ಞರು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಕಂದಾಯವನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ದೇಶದ ಹಿತವೃದ್ಧಿಯಿಂದ ಬೋರೆ ಗೌಡುಗೂ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯನೆಂಬ ಅಧಿಕಾರ ಸಿಗಬೇಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಭೂ ಮಾಲೀಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಬಡ ರೈತನನ್ನು ತೆರಿಗೆಯಶೂಲದಿಂದ ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಣವಂತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬಹುದು, ಬಡವರಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಹಾರ ನೀಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರ ಬಂಜರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ಜಮೀನ್ದಾರ್‌ನಾಗಿ ಅಪರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ವ್ಯವಸಾಯ ಸುಲಭ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಉಚಿತವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೆ 15 ವರ್ಷದ ಸುಲಭ ಕಂತಿನಮೇರೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಬೆಳೆಯುವ ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ಬೇಡುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪರಿ

ಹಾರವನ್ನೊದಗಿಸುವ ಮಾರ್ಗ. ಬೀಜ ಮತ್ತು ಗೊಬ್ಬರದ ಸಲುವಾಗಿ ರೈತನು ಸಾಲ ಕೇಳಲು ಸಾಲಗಾರನ ಮನೆಗೆ ಮಾನು ಮಾನುಗಾರನ ಬಲೆಗೆ ಹೋದಂತೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೆಳೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸ್ಥೋಗನೇನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಜೈ ಕಿಸಾನ್ ಎಂಬ ಸ್ಥೋಗವನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಇನ್ನು 6 ತಿಂಗಳೊಳಗಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಪಕ್ಷಗಳವರ ರಾಜ್ಯ ಎಂದಾಗ ಸೇರಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ತನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ; ಸಿರಿವಂತ ಜಮೀನುದಾರರಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸವಲತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಬಿಡಬೇಕು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ವಿಷಯ. ಸಮಾಜವಾದದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ, ಸೋಷಿಯಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಆಫ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ಎಂಬ ಮೊರಾರ್ಜಿಯವರ ಮಾಯಾಜಾಲದಿಂದ 100—150 ಎಕರೆ ಗಳಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನುಳ್ಳವರಿಗೆ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು, ಪಂಪುಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಶ್ರೀಮಂತರ ಕೈ ಸೇರುತ್ತಾ ಇದೆ. 5 ಎಕರೆ, 10 ಎಕರೆ, 20 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸಹಾಯವೂ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಎರ್ರಾ ಕಡೆಯೂ ಹೀಗೆಯೇ ಇದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಅನುಕೂಲವನ್ನು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲರುವವರು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರೈತರು ನೇರವಾಗಿ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮವರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ನೀಡಿ ಎಂದು ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಮಾಮೂಲು ಆಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಮಾಮೂಲು ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ವಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಸಾಲವನ್ನು ಮಂಜೂರುಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಂಡ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರ ಕೈಗೊಂಡೆಯಾಗಿ ಬಡ ರೈತರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಚೆನ್ನದ ಗೊಂಬೆ ಬೆಲೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಕಲ್ಲು ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯಲು ಮಾಡುವ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬದಲೆ, ರಾಯಚೂರು ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗ—ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುವವರು ಬಹಳ ಮಂದಿ ಇದ್ದಾರೆ, ರಾಂಡ್‌ಲೆಸ್ ಲೇಬರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪ್ರಾಬ್ಲೆಮ್‌ಗೆ ಏನು ಉತ್ತರ? ಅಂಥವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇಕಡ 40 ರಷ್ಟಿದೆ. ಬಡವರು ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮವರ್ಗದವರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ತಮ್ಮದೇ ಅದು ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ದುಡಿದಿದ್ದಲ್ಲ ಬದಲೆ ಭೂಮಾಲೇಸ ಸಿರಿವಂತರ ಬೊಕ್ಕಸಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೆ ಅವರು ದುಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಕೇವಲ 12 ಅಂಚೆ. ಬರೇ ದೇಶಭಕ್ತಿಯ ನಿಮ್ಮ ಭಾಷಣಗಳು, ದೇಶಬಂಧುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಳವಳ, ಪ್ರೀತಿ, ಪರಿಹಾರ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ದೇಶಭಾವನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು ತಿಳಿದಿದ್ದು ತಪ್ಪು. ಅವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಿರುಕುಳ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಪೋಷಣೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಟ್ಟು ದೇಶದ ಆಹಾರ ಕೊರತೆ ದೂರಮಾಡಲು ತಮ್ಮ ಬೀವವನ್ನು ಮುಡುಪಾಗಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನೂಕು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಸಾಲಗಾರರು ನೂರು ಕೊಟ್ಟು ಐನೂರು ವಸೂಲಿಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಯೇನಿದೆ ಅದು ನಿರ್ಮೂಲವಾಗದಿದ್ದರೆ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲರುವವರು ಇನ್ನೂ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಸಾಲದ ಶೂಲದಲ್ಲಿ ನರಳುವ ರೈತನಿಗೆ ಮೊದಲು ಆ ಶೂಲದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತದ ರಕ್ಷಣೆ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರೂ ಮನುಷ್ಯರು, ಭಾರತದ ಗೌರವಶಾಲಿ ನಾಗರಿಕರು. ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಚಿತ ಶಿಕ್ಷಣದ, ಉಚ್ಚ ಶಿಕ್ಷಣದ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವರೂ ನಾಗರಿಕರು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ನಿಮ್ಮವರ್ಗದವರಿಗಾಗುವ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ವರ್ಡ್‌ಮೆಂಟ್ ಇರುವ ಕಡೆ ಇಂದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ, ನಿಮ್ಮವರ್ಗದವರನ್ನು ಸಾಲನಲ್ಲಿ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಜಾತಿಯವರಾದರೂ ಅವರನ್ನು ಸಮಾಜದವರು ಮೇಲೆಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಹೇಗಾದರೂ ಮೇಲೆ ಬರುವರು. ಕಾನೂನಿನ್ದಿರೂ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವವನ ಪಾಲಿಗೆ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ, ರೈತನ ಬಡತನದಿಂದ ಅಶಿಕ್ಷಿತನಿಂದ ಕಾಯಿದೆ ಅವನ ಪಾಲಿಗೆ ನಾಯಿ ಮೊರೆ ಹಾರಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಧೀನಕುಳಿಲ್ಲ ಒಂದು ವರ್ಷವಾದರೂ ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉತ್ತರ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಮೂಲು ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅರ್ಜಿ ವೇಸ್ಟ್‌ವೇಪರ್ ಬ್ಯಾಪ್ಟಿಜ್ಡನ ಪಾಲಾಗಿದ್ದು

(ಶ್ರೀ ಎ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್)

ತೃದೆ. ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟ 15 ದಿನಗಳೊಳಗಾಗಿ ಕ್ರಮಕೈಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮೇಲೆ ನೂಕು ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವೆಂದು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ನಂಜಪ್ಪ (ಶಾಂತಿನಗರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ರೆವೆನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರೆವೆನ್ಯೂ ದಿವ್ಯಾಂಡಿ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನ ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡದಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರೆವೆನ್ಯೂ ಇಲಾಖೆಯಾಗಲೀ, ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಾಗಲೀ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆಗಲೀ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ರೆವೆನ್ಯೂ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ತಡೆಯಬಹುದು, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ಕಟ್ಟಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ತಡೆಯಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಗಮನಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಹಾಗೆ ರಾಶೋರಾಶಿ ಎರಡು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದನ್ನು ನೋಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಅಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು, ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಇದನ್ನು ತಡೆಯಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ರೆವೆನ್ಯೂ ಜಮೀನು ಏನು, ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸದಿದ್ದರೂ, ಕನ್‌ವರ್ಷನ್ ಫೈನು ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕೊಡದೆ, ರೇ ಟೆಕ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕಟ್ಟದೆ, ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯದೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ, ಯಾರೂ ಕೂಡ ಈ ಕಡೆಹೆಚ್ಚು ಗಮನಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಸಿರು ಬರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೂಕು ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆಮಾಡಬೇಕು. ರೆವೆನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಹಣ ತಿಂದು ರೆವೆನ್ಯೂ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ರೆವೆನ್ಯೂ ಜಮೀನು ತಮಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಟ್ರಸ್ಟ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ತಮ್ಮದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತಿದೆ ಹೀಗೆಯೇ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಲವು ದಿವಸಗಳಾದಮೇಲೆ ಸ್ವಲ್ಪವಿಲ್ಲದವರು ತಮಗೆ ಸಾಲಭ್ಯಾಗಳನ್ನೊದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆಗ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಒಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಈ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಕೊಡದಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು.

ಎರಡನೆಯದು ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆ. ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು ಮಳೆ ಬೆಳೆ ಕಮ್ಮಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ಅವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಆದಾಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಖಾಸಗಿ ಜನರು ಕಾಡಿನಿಂದ ಸೌದೆಮರಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆ ರೀತಿ ಸೌದೆ ಸಾಗಿಸುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯದೇ ಅವರಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯವರು ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ಸೌದೆಯನ್ನು ರೈತರು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾರೆ, 5-6 ವರ್ಷಕ್ಕೇ ಅವನ್ನು ಕಡೆಮಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ ರಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸುತ್ತಾರೆ, ಆ ರೀತಿ ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಫಿ ಪಾಸ್ ಅಂತ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸಾ ಕೂಡ ರಾಧ ಇಲ್ಲ, ರೆವಿನ್ಯೂ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ನಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಕ್ಲಾರ್ಕ್‌ನವರೆಗೂ ಆ ಮಾಫಿ ಪಾಸನ್ನು ಪಡೆಯಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ರೆಂಜರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಬೇಕು, ಅವನು ಒಂದಷ್ಟು ದಿವಸ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನಿಗೂ ದುಡ್ಡು ಕೊಡಬೇಕು, ಇದಲ್ಲಾ ಆಗುವುದು ಬಹಳ ದಿವಸ ಆದರೆ ಸೌದೆ ರೇಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆಗಬಹುದು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರು ಕೇಳುವಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಟ್ ತೋರಿಸಬೇಕು, ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟರೆ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಏನಾದರೂ ತಕರಾರು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಾಫಿ ಪಾಸನ್ನು ಏಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸೆ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಚೆಕ್‌ಪೋಸ್ಟ್ ಇದೆ, ಈಗಲೂ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತಾ,

ಇದ್ದಾರೆ ಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು 5 ರೂಪಾಯಿ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಈ ಮಾಫಿ ಪಾಸನ್ನು ರದ್ದು ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಾಗರಿಕರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆ, ಸೌದೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುವವರಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದು ಟನ್ ಸೌದೆಗೆ 80 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಹೋಗಿದೆ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರಿಗೆ ಬಹಳ ದಿವಸದಿಂದ ಅನುಭವ ಇದೆ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಬಾವಿ ತೆಗೆಯಲು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ, ಅನೇಕ ಸಲ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಕಮಿಷನರ ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ವಾಟಿಂಗ್ ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ, ನಾನೂ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಅಧಿಕಾರಿವರ್ಗದವರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತೀರೇ ಹೊರತು ರೈತರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಯಾರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಬಾವಿ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಯಾವುದು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿಲ್ಲ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ಲಬ್ಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡು ಸಂದಾಯವಾಗಿದೆಯೇ ಏನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ ಎಂಬುದು ಯಾವುದನ್ನೂ ಕೂಡ ಆ ಜನರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಅವರನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕಷ್ಟಸುಖ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ಕೇಳಿದರೆ ಏನೋ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ರೈತರನ್ನು ಕರೆಸ ಬೇಕು, ಅವರ ಕಷ್ಟ ಸುಖ ನೋಡಬೇಕು, ಏನು ಕಷ್ಟ ಸುಖ ಇದೆ ಅಂತ ಕೇಳಬೇಕು, ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರನ್ನು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮೂಲಕ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಬಿ.ಎ.ಎಸ್. ಅಫೀಸರುಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಂದ ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ, ಇದೇನಿದ್ದರೂ ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿದರೆ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುನಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು, ಒಂದು ಅರ್ಜಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದನ್ನು ಫೈನಲು ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ದಿವಸ ಒಂದು ಚೀಬರ್ ಮೇಲೆ ಇದ್ದರೆ ಡಿಸ್ಮಿಸ್ಸನರಿ ಆಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡ ಬೇಕು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಕೆಳಗಿನ ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಇದ್ದರೆ ಬರಬರುತ್ತಾ ಕೆಟ್ಟ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅವರಿಂದ ಯಾವ ನಕಾಯವೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಅವರು ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೇರಬೇಕಾದ ಹಣ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ.

ವೇಕೆಂಟ್ ರಾೞ್ಂಡ್ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆ ಮರ, ಮಾವಿನ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು, ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ ಆಗಲಿ, ಬತ್ತ ಆಗಲಿ ಬೆಳೆಯುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಿನಿಸ್ಟರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise to meet again tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 12th March 1968.